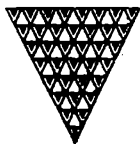

ZVĚSTI O BOHU.

OBRÁZKOVÁ PRVOUKA

NÁBOŽENSKÁ.

JOSEF ŽIVOTEK

ZVĚSTI O BOHU.

OBRÁZKOVÁ PRVOUKA
NÁBOŽENSKÁ.

V MOHELNICI NA MOR. 1929.
NÁKLADEM VLASTNÍM. TISKL BEDŘICH KORMANN V MOHELNICI.

↓-E. 4647.

Nihil obstat!

Reginae Gradecii 9. Julii 1929.

Dr. Joan. Konečný, prof. theolog.,
censor.

Imprimatur!

Reginae Gradecii 3. Octobris 1929.

Carolus, episcopus.

ÚVODEM.

Obrázková prvouka náboženská „Zvěsti o Bohu“ je názorné zobrazení některých náboženských pravd a tajemství vykoupení. Vznikla poněmáhlu a je podložena zejména snahou po hlubším proniknutí duševního světa dítěte, s nímž jest dle moderních názorů (Anketa o kreslení, v Brně 1926, str. 24) žítí také ve sdílné náladě a ve stálém myšlenkovém spojení.

Jest známo, že kreslením se učivo ujasní a zkonkretní, prohloubí a utvrdí, takže představy a dojmy rázu akustického se doplňují i po stránce visuální. Dítě také samo hledá pro to, co pochopilo a zpracovalo, jakési výrazové formy a příležitosti ke kresbnému výrazu a názornému zkonkretnění. Dítě touží vyjadřovati se vlastními prostředky grafickými.

Jest také známo, že technické obtíže a nedostatky přirozeně dítěti znemožňují napodobiti mu podávaný obraz. To po dítěti nelze žádati a se nadíti, poněvadž kresba nemá býti účelem, nýbrž jen pomůckou a prostředkem ke znázornění všeho, co se znázorniti dá.

V obrázkové prvouce náboženské podány jsou pokud možno nejjednodušší formy, aby rušivě nezasahovaly do zákonitosti dětské tvorby, dané přirozeným vývojem. Jsou-li však místy jednotlivé kresby na pohled dosti těžké, třeba míti na zřeteli, že podávaná prvouka neposkytuje toliko návod ke kreslení, nýbrž chce býti také pomůckou, kterou by i malý žáček svůj nepatrný názor náboženský snadno mohl rozšířiti.

Obtíže snad bude působiti znázornění lidí a zvířat, které jsou jinak dosti často pomíjeny, ač v Písmě sv. hrají právě velkou roli, takže jejich znázornění může vyučování hodně oživit.

Podávané kresby — skupiny nebo jednotlivé předměty — které pořídil odborný učitel Eduard Drbuschek, kreslí se na tabuli bílou křídou buď před vyučováním nebo ve vyučování, což je ovšem ponecháno dovednosti učitelově a náhodné chvíli.

Připojený text — vybraný ze známé a s úchvalou církevní doporučené „Prvouky“ Kubíčkovy — udává krátce obsah kresby: jest milou četbou; nechce býti nikterak nabízeným nebo snad předepsaným učivem nebo dokonce umravňující látkou s uvedenými umravňujícími výroky. Jest to jen četba obrázkové prvouky náboženské.

Učiteli náboženství jest úplně na vůli ponecháno, aby si sám našel vhodná slova k obrazům a vhodné obrazy ke svým slovům. Dle libosti vybere si to nejlepší.

Že i technika křídý nezbytně je nutná, ukazuje poučný návrh III.

Obrázková prvouka náboženská „Zvěsti o Bohu“ jest jen pouhým námětem kreseb učiva pro učitele náboženství, kteří si dle libosti vyberou leccos pro vyučování dle známé zásady: „Nemožno-li věc samu dítkám ukázati, ukaž aspoň model nebo obraz věci nebo věc nakresli!“ (Pinkava, Všeobecná nauka o výchově) anebo dle Komenského: „Čemu se děti učí, tak jim to předlož a vylož, aby to zřely před sebou!“

Všem vdp. učitelům podávám obrázkovou prvouku náboženskou „Zvěsti o Bohu“ s přáním a prosbou, aby ji s radostí přijali a mnoho dobrého z ní pro mnohdy těžké hodiny načerpali.

Dítkám pak budiž vzácnou obrázkovou prvoukou náboženskou, v níž by rady o Pánu Bohu čítaly a o Ježíškovy si vykládaly.

K radostné a požehnané práci učitelské na přímluvu sv. Václava mnoho zdaru

J. Životek.

V Mohelnici na Moravě,
v jubilejním roce svatováclavském 1929.

OBSAH.

	Strana
Úvodem	3
Držení a technika křídly	8
K jubileu sv. Václava: Sv. Václavel	10
Základní pravdy náboženské:	
Modli se a pracuj!	12
Chléb je dar boží	14
Šaty dává ti Bůh	16
Slunce je také od P. Boha	18
Měsíc a hvězdičky — dílem božím	20
Květiny odstínem slávy boží	22
Květiny	24
Zvlřata darem božím	26
Ovoce darem božím	28
Děší, sníh a blesk od P. Boha	30
Rodiče — největšími dobrodinci po P. Bohu	32
Z pravěku lidstva:	
Bůh, Stvořitel nebe i země	34
Sváteční den	36
Anděle boží, strážce můj!	38
První lidé v ráji	40
Smutné dědictví	42
Panna Maria, královna nebeská	44
Noemova archa	46
Potopa	48
Noemova obět	50

Z doby patriarchů:

Abrahamova obět	52
Sen Josefa egyptského	54
Josef v žaláři	56

Z doby Mojžíšovy:

Mojžíš zachráněn od smrti	58
Desatero božích přikázání	60
Památka Dušiček	62
Adventní sněženky	64

Nový Zákon:

Zvěstování Panny Marie	66
Štědrý den	68
Ježíšek se narodil	70
Pastýři u jesliček	72
Králi od východu u jesliček	74
Útěk do Egypta	76
Pán Ježíš doma v Nazaretě	78
Mládeneček Ježíš mezi učiteli	80
Přítomnost Páně mezi námi	82
Květná neděle	84
Křest je nejpotřebnější svátost	86
První zázrak Ježíšův	88
Pán Ježíš rozmnožil chleby	90
Poslední pomazání	92
Pán Ježíš odpouštěl hříchy	94
Pán Ježíš na hoře Olivetské	96
Pán Ježíš u Pontského Piláta	98
Pán Ježíš nesl těžký kříž	100
Pán Ježíš na hoře Kalvarii	102
Ze svatého týdne	104
Slavnost Božího Těla	106

Jak se používá křída?

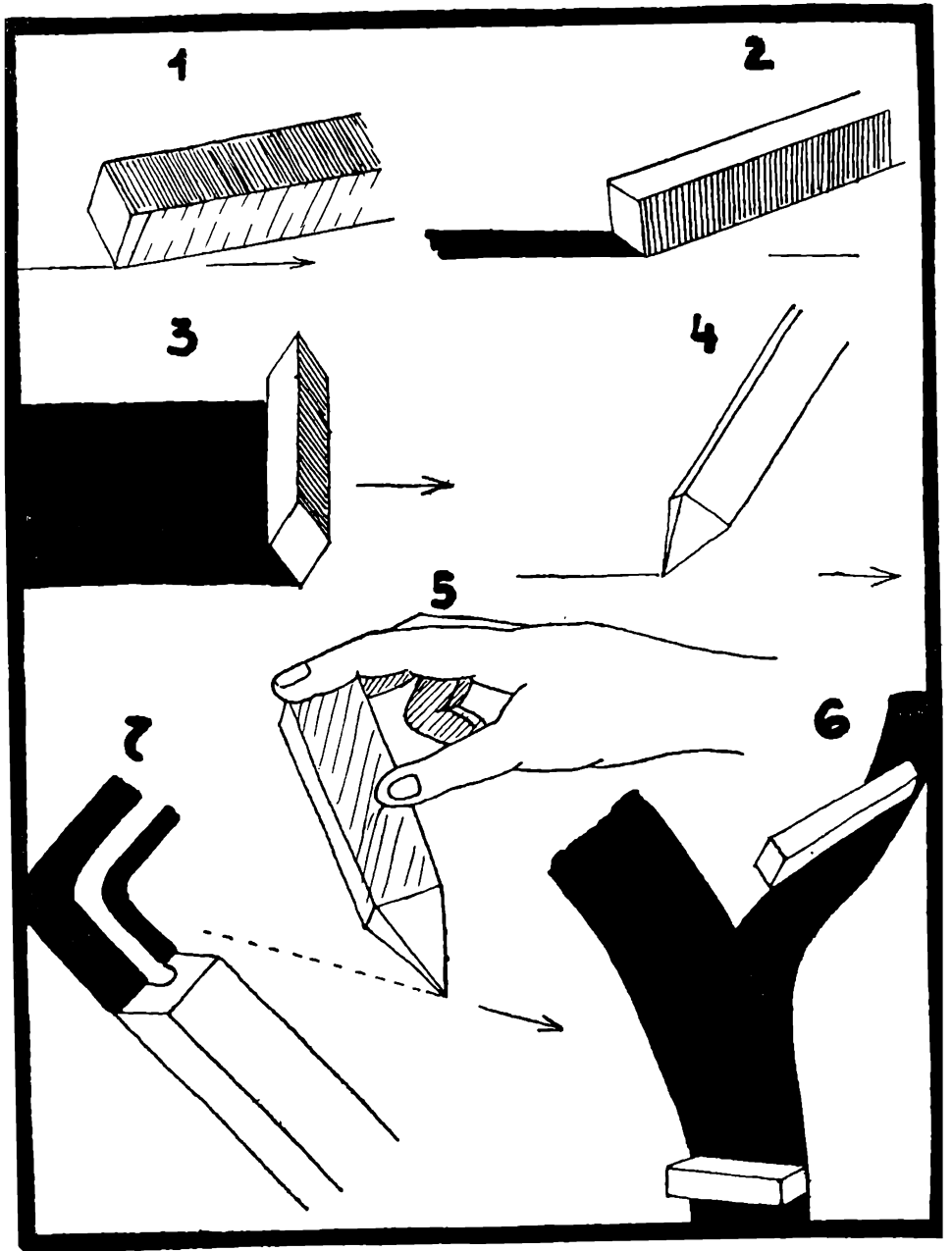
(Dle prof. Seiniga: Denkzeichen auf Grundlage des Typenzeichnens. Schulwissenschaftlicher Verlag A. Haase, Prag.)

Různé držení křída vyvolává různé čáry. Je-li křída na roh postavena (1), kreslí tenkou čáru. Je-li postavena na hranu (2), kreslí širokou čáru.

Plnou hranou své šířky (3), kreslí zcela širokou čáru, již lze použít ku př. při znázornění kmenů.

Je-li nožem v křídě vyryta rýha, pak lze dostati dvojité tahy nebo čáry (7). Obvykle se pokládá křída ve směru čáry (4). Je-li nakloněna proti tahu nebo čáře (5), vzniká tečkovaná přímka.

Obraz 6. ukazuje další použití křída.

Svatý Václave!

Ty jsi dědic české země.
Rozpomeň se na své plémě!
Nedej zahynouti nám i budoucím,
svatý Václave!
Kyrie eleison!

„Svatý Václave,
volá tě tvůj lid,
vrať své zemi požehnání,
vrať svým dětem klid!“

Tisíc tomu let, co 's byl kníže náš!

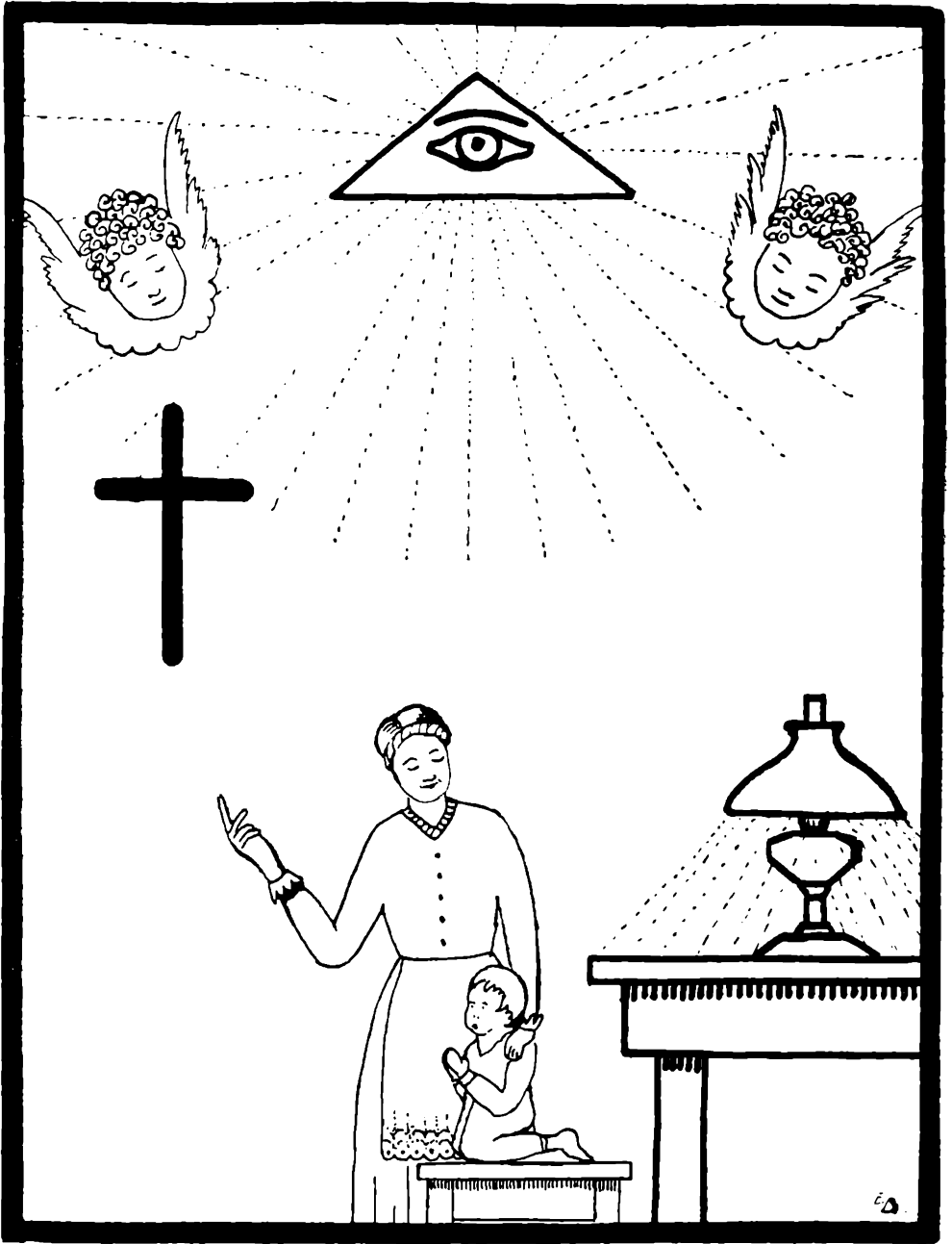
První zvěsti o Bohu.

Modli se a pracuj!

Pán Bůh se dívá s nebe, všechno vidí.
Vidí také, jak se s matkou modlíš.

„Rádi se křížem žehnáme,
pomoc od Boha čekáme.“

„Matčina modlitba
z mořského dna vynímá.“

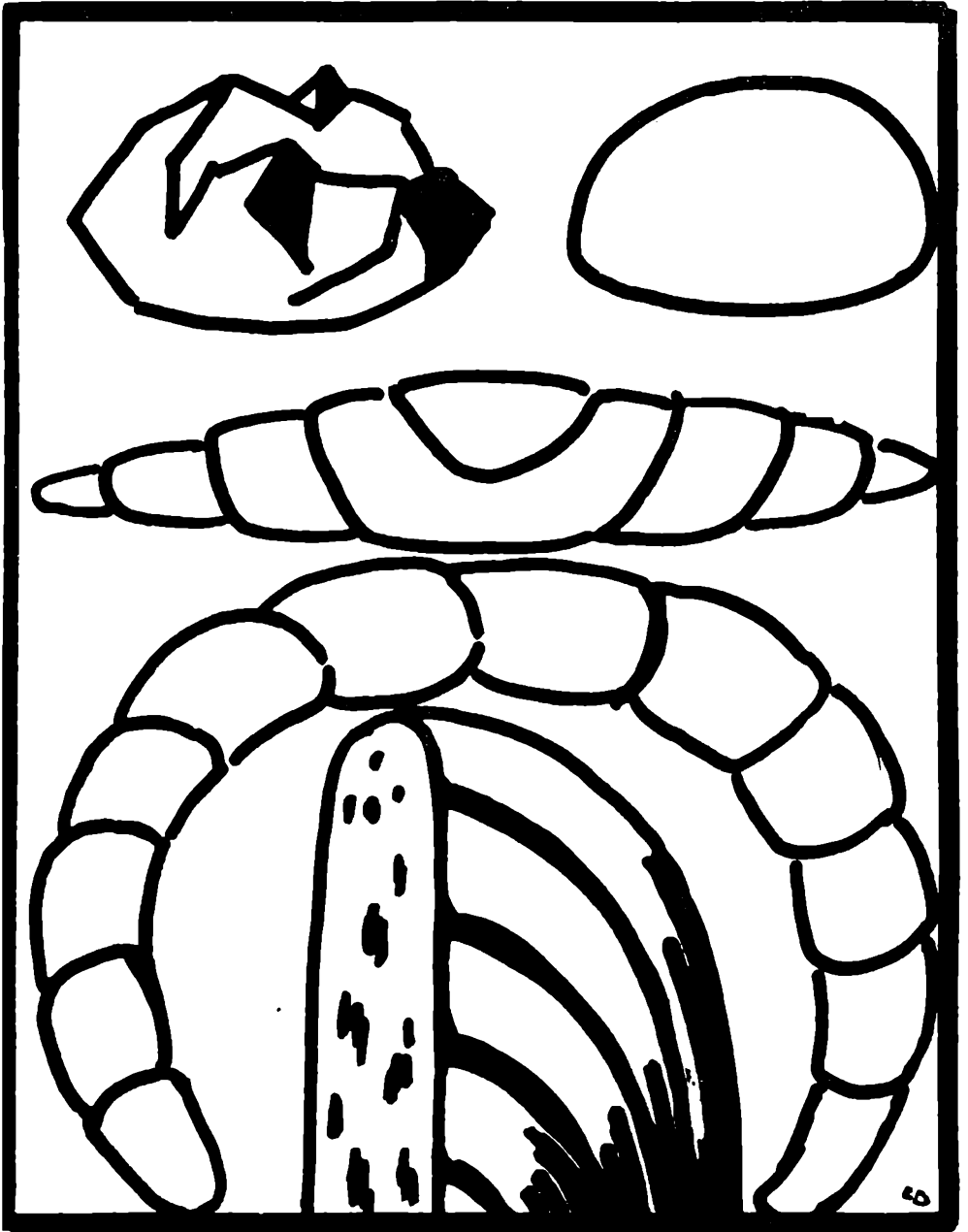

Chléb.

„Chléb je dar boží“, říkávala dětem
babička.

„Chléb náš vezdejší dej nám dnes!“

„Seberte pozůstalé drobty,
ať se nezkazí!“

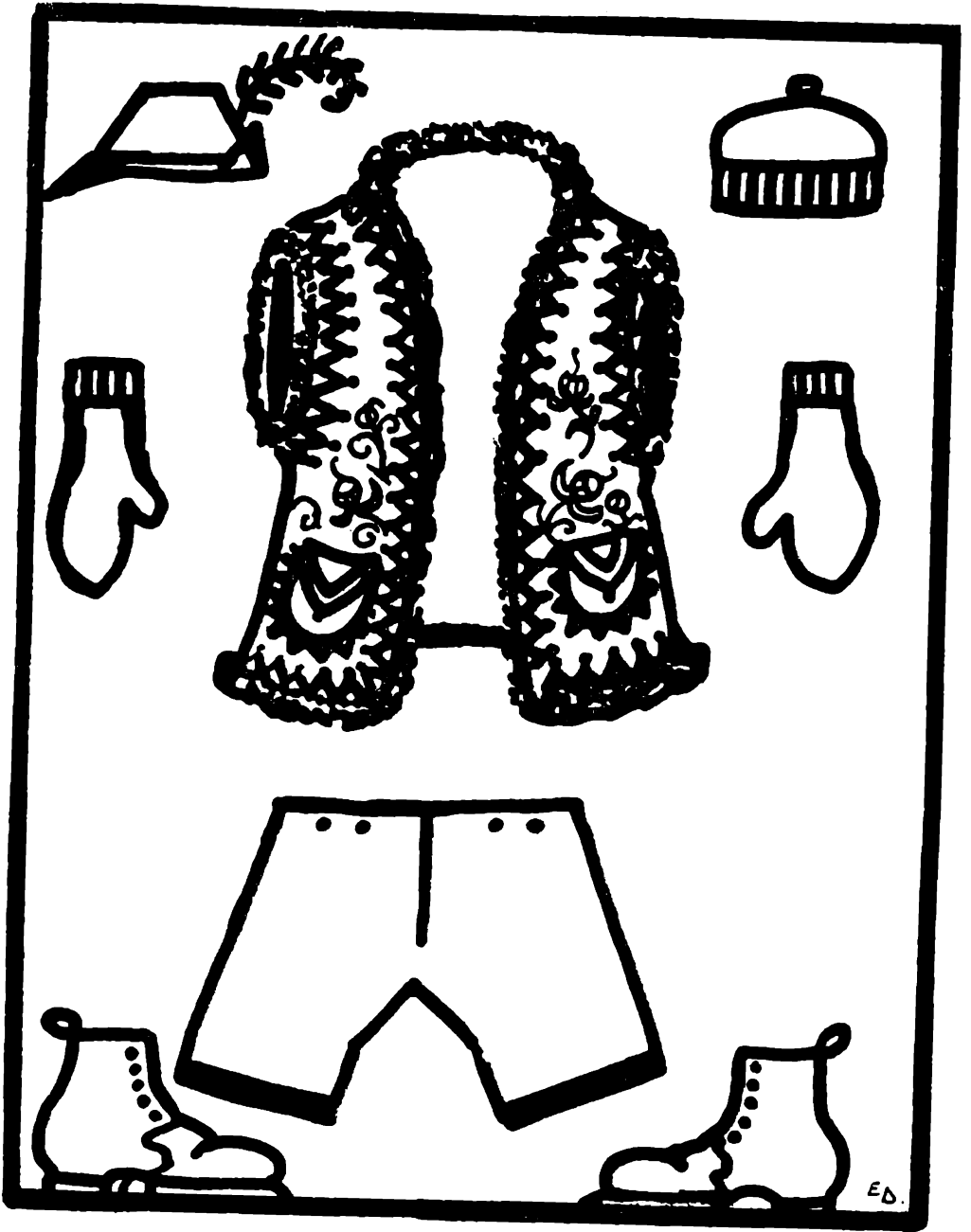
Šaty.

Šaty dává ti Bůh.

Má tě rád.

„Čím odplatím se Hospodinu za všechno, co mně prokázal?“

Neurazím dobrodince svého.

Slunce.

Slunce svítí — to Bůh mu káže a ono poslouchá.

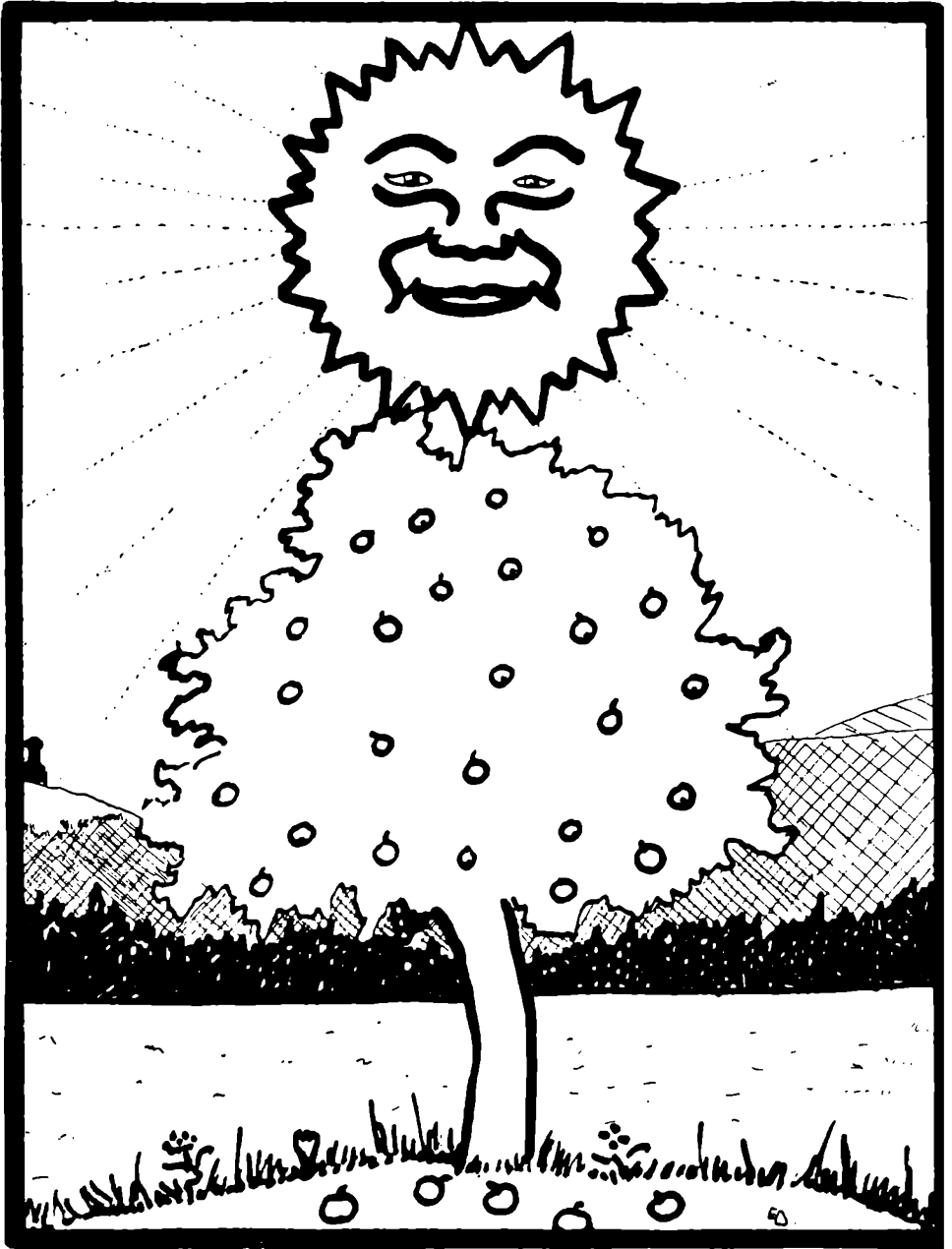
„Slunce je jenom stínem slávy boží.“

(Michael Angelo.)

„ . . . jenžto voláš slunko z lože,
v luhy seješ jarní květ . . . “

„všecko slávu tvoji hlásá,
všecko hlásá tvoji moc.“

Mocně k nám volá slunce skvoucí,
že jest Pán Bůh, Tvůrce všemohoucí.

Měsíc a hvězdičky.

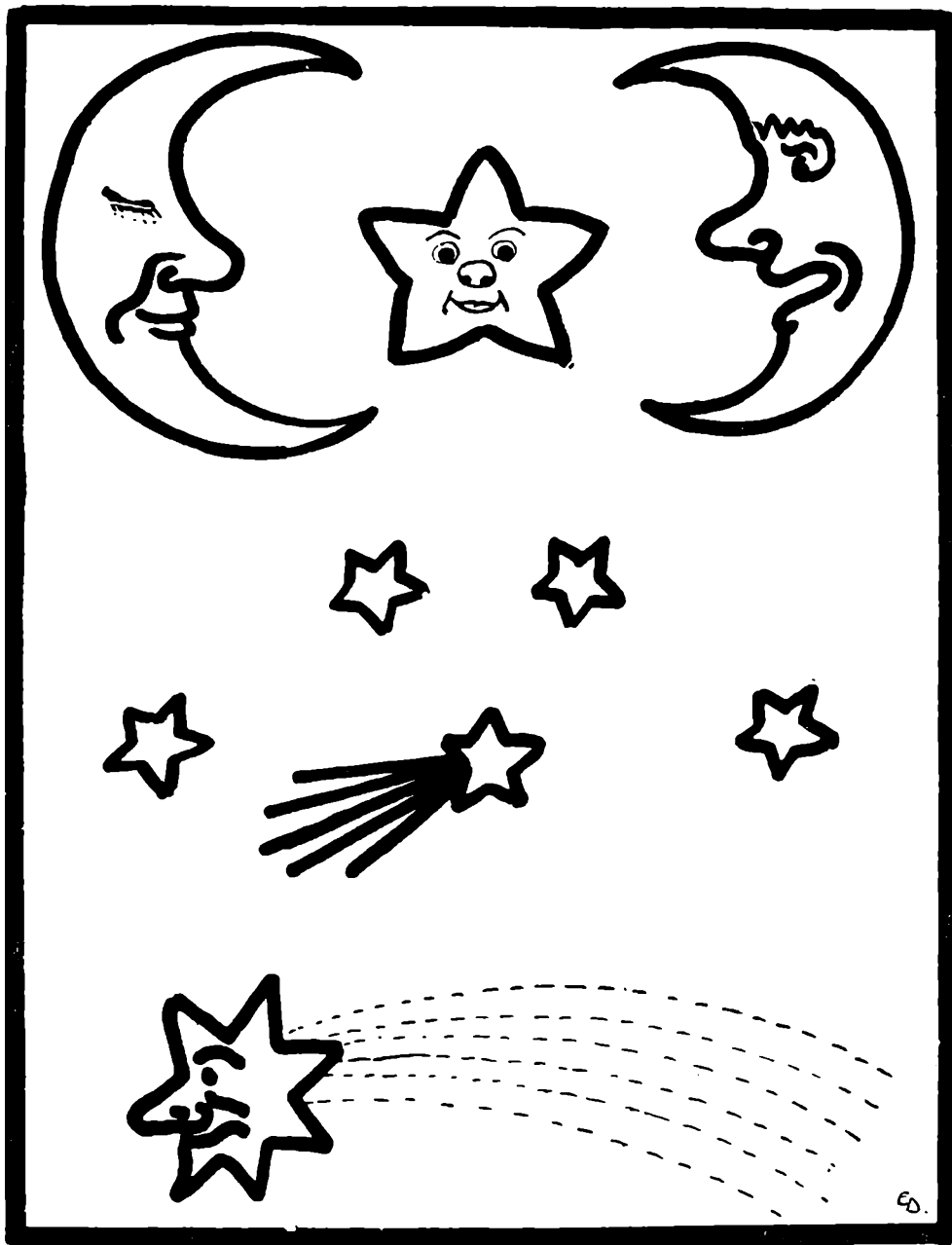
Na nebi na sta hvězdiček,
měsíc se s nimi bratří
a z nebe Pán Bůh s anděly
sem na svět dolů patří.

(Vítězslav Hálek: Hvězdy a měsíc.)

„Nebesa vypravují slávu boží
a dílo rukou jeho zvěstuje obloha.“

„Boží velebnost:
mluví k nám sluncem,
mluví k nám hvězdami,
my však jsme malí,
těžkým snem zmámení.“

(K. Dostál-Lutinov: „Přeseň tvorů.“)

Květiny.

„Květiny, louky, les a pole jsou darem
božím.“

Same zlato celá mez,
ve rozkvetlé pampelišky
obalil bych celou ves,
kostel, faru, chudé chýšky.
Pampelišek celý les!

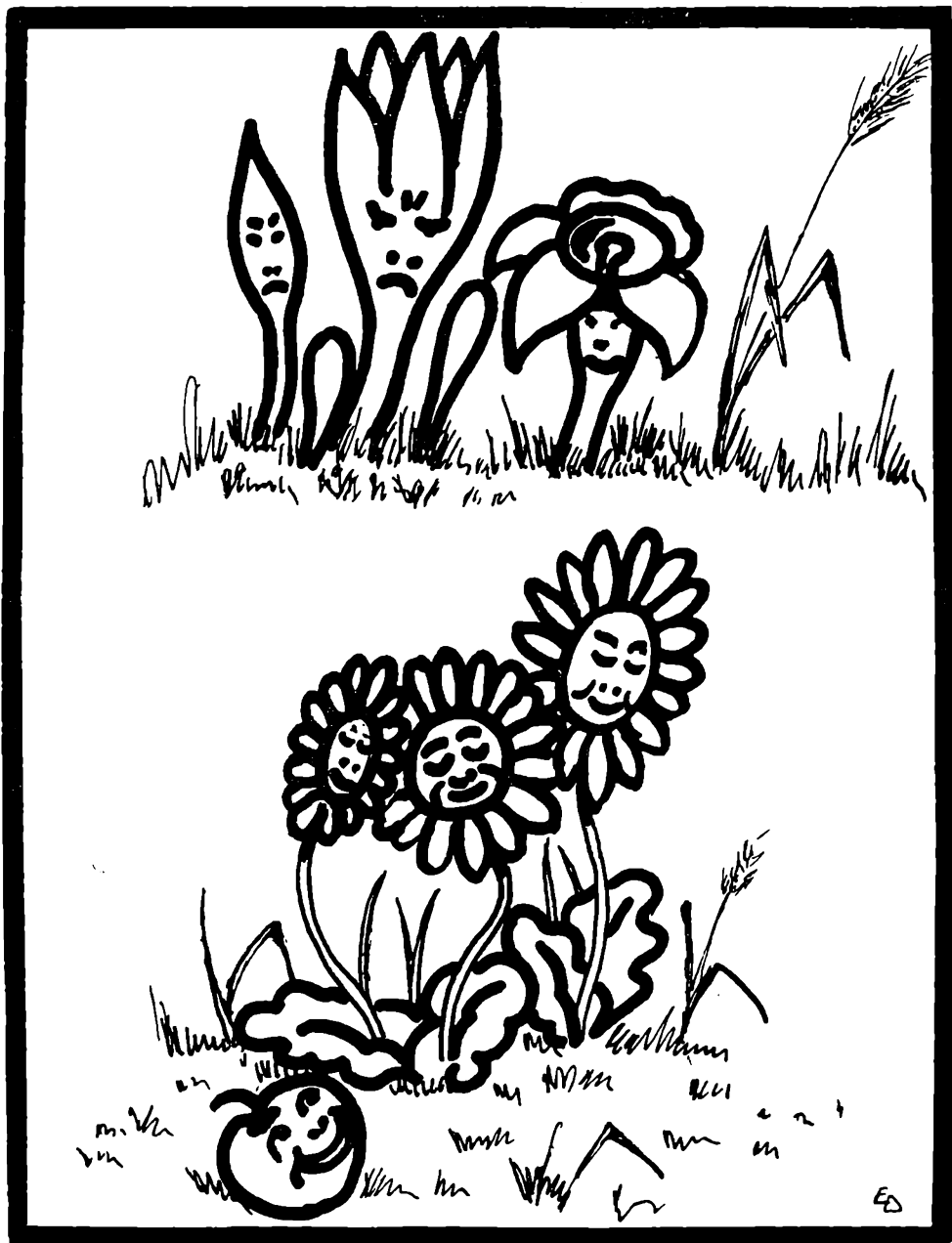
(J. Vrchlický, Pampelišky.)

„Věřím v Tebe, jenžto kvítí
ranní rosou svlažuješ,
jenžto víš, co srdce cítí,
a je k sobě v lásce zveš.“

Květiny.

„Ty, jenž dáváš klasům zrání,
jenžto šatíš lilie,
dej se nám vždy lépe znáti,
jak Tě Syn Tvůj zjevuje.“

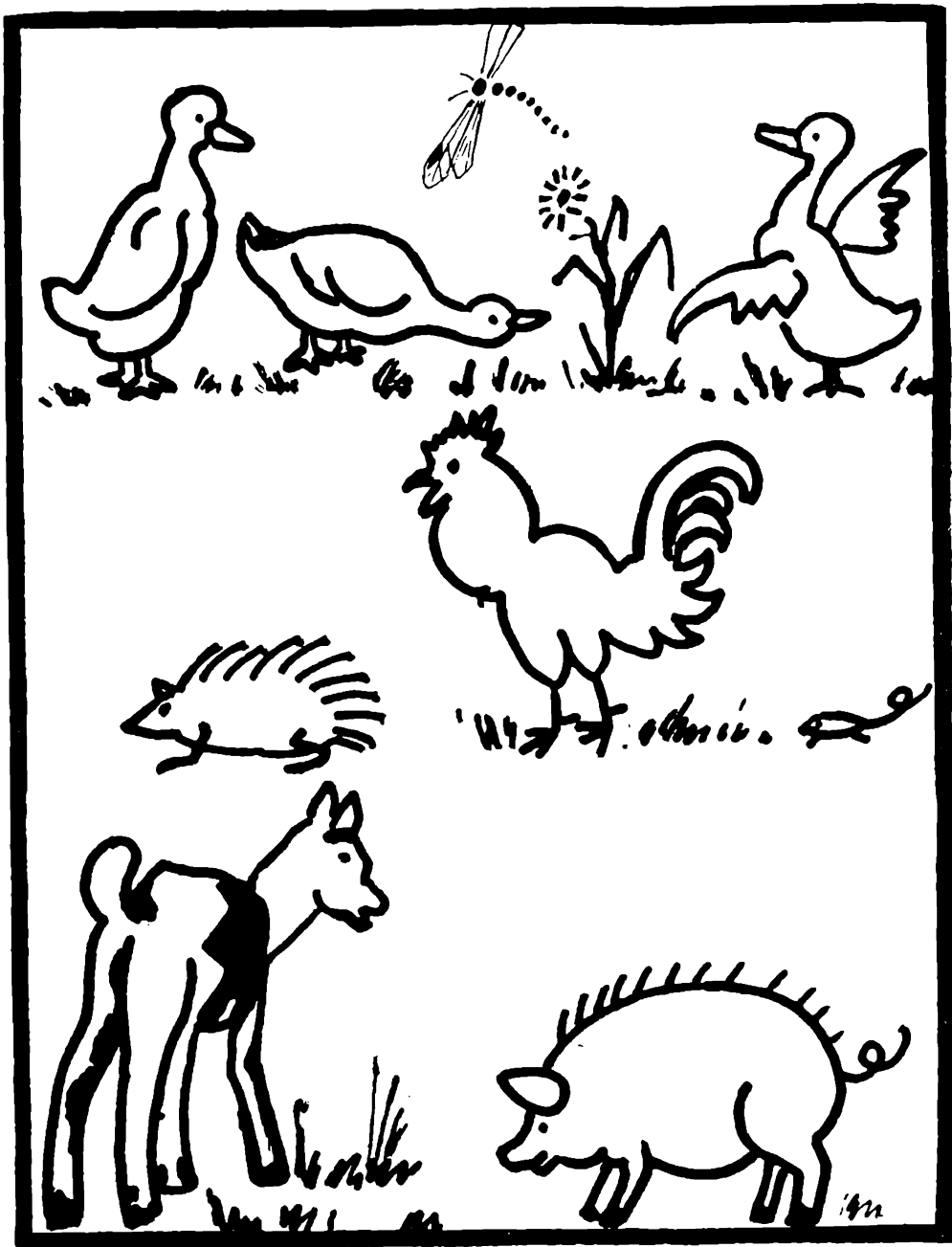

Zvířata.

Zvířata doma a na poli jsou darem
božím.

Bůh je stvořil. — „Velebnost tvou
oslavují všeho světa tvorové.“

Otče věčný, všeho tvorstva králi,
Tebe, Pána světa, všechno chválí.

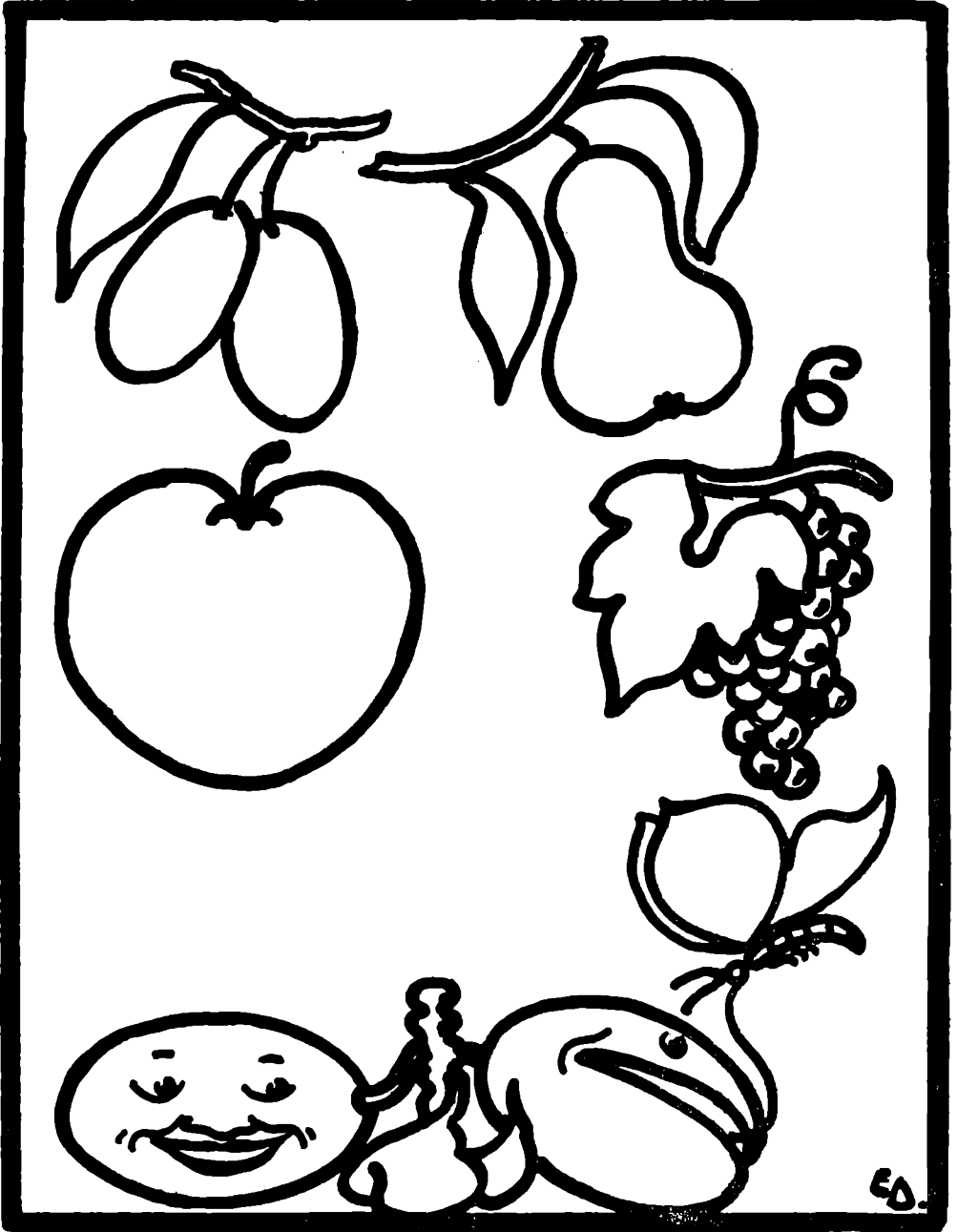
Ovoce.

Na podzim dává nám Bůh ovoce.

Jest darem božím.

Všemohoucí Bůh je stvořil.

Žehnej poli, sadu,
chraň nás bídy, hladu,
Pane Bože náš!

50.

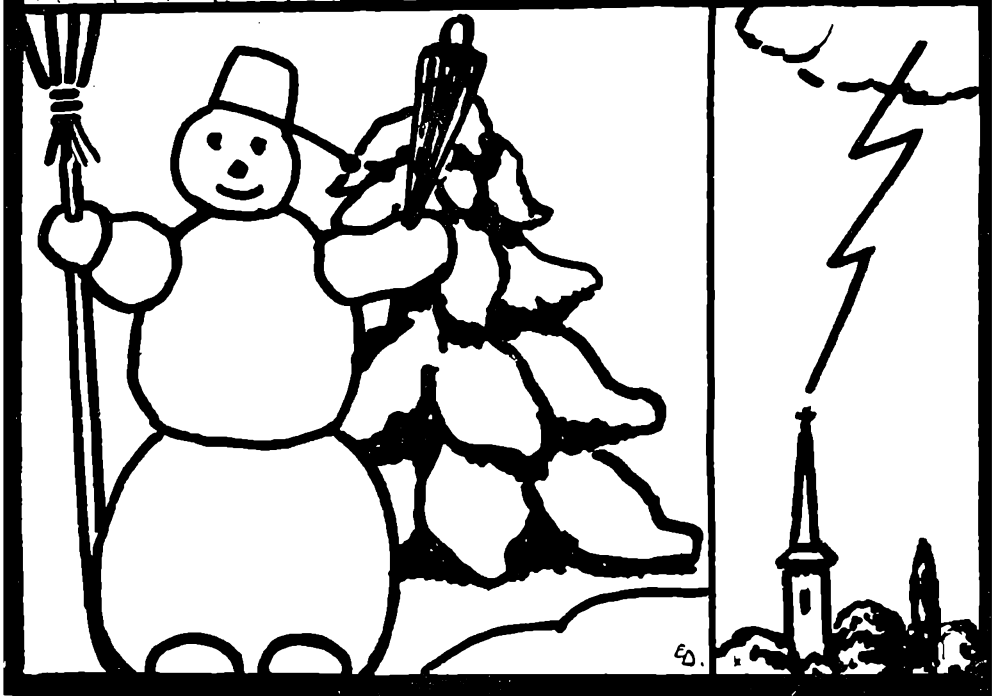
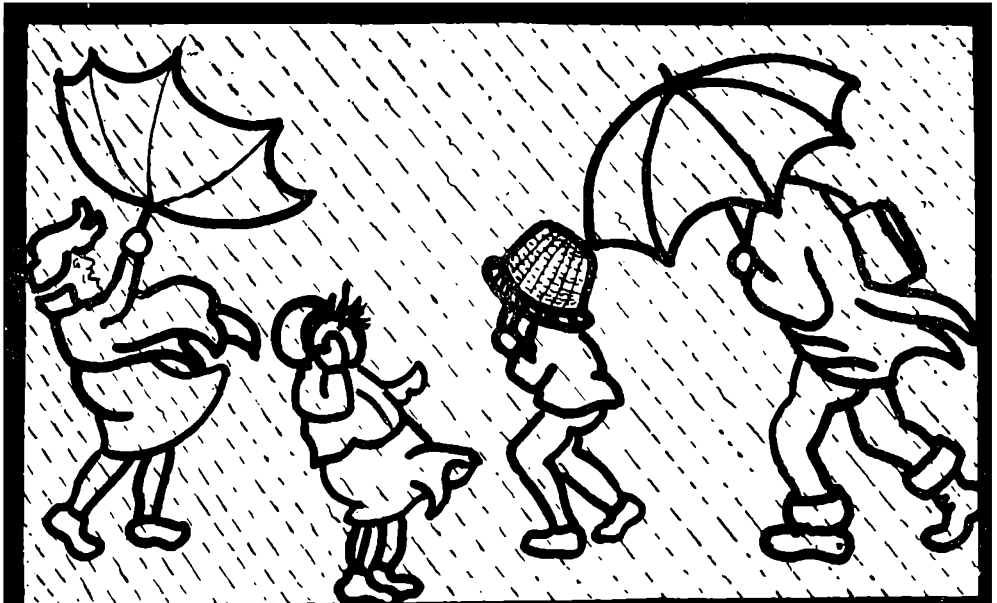
Déšť.

„Déšť ovlažuje zemi, dá-li Pán Bůh.
Budě pěkně, dá-li Pán Bůh.
Sníh padá. Kdo mu káže?
Blesk uhodí. Kdo mu káže?“

„Sláva tobě, velký Bože, jenž jsi
stvořil tento svět.“

„Jitřní záře, duhy krása,
světlý den a jasná noc,
všecko slávu Tvoji hlásá,
všecko hlásá Tvoji moc.“

Nebesa déšť dejte,
rosou zalívejte
dědiny a domy,
louky, pole, stromy;
Pán Bůh s námi buď!

Rodiče.

Bůh nejvyšší dobrotivý dal mi rodiče,
aby o mne pečovali.

Oni jsou po Bohu mými největšími
dobrodinci.

„Kdo ctí věrně otce svého,
dojde požehnání jeho.“

Z pravěku lidstva.

Bůh stvořil nebe i zemi.

Bůh Stvořitel a nejvyšší Pán.

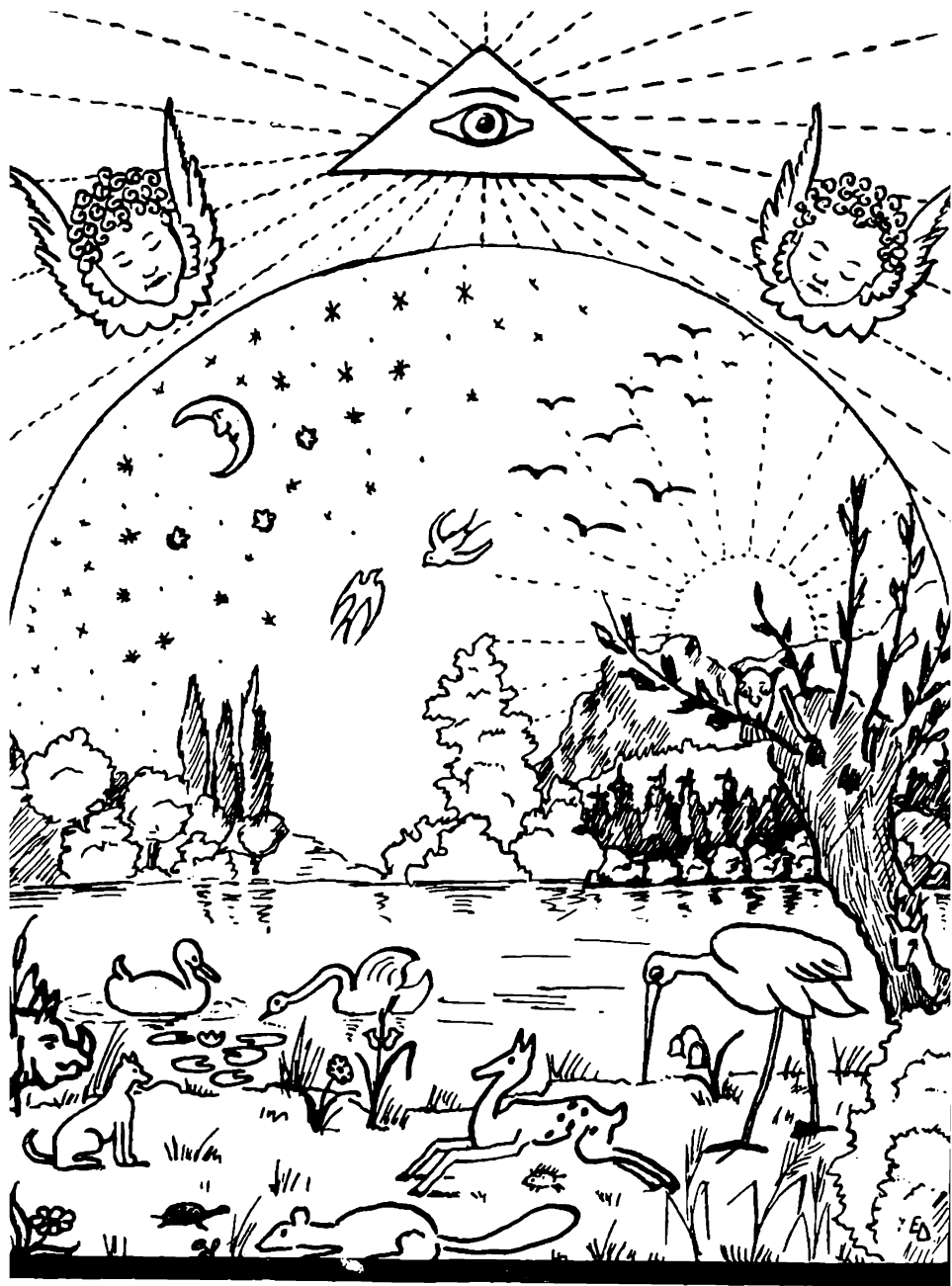
Věřím v Boha, Otce všemohoucího,
stvořitele nebe i země.

T v ů r c i s v ě t a .

Tajen jsi ty oku smrtelnému,
Tvůrce světa, Tvůrce přírody,
zjevuješ se však přece tvorů mdlému,
zkoumá-li jen tvoje výplody.

Tebe vidím, když se na východě
purpurová brána otvírá,
když tvé slunce v krystalové vodě
na obraz své tváře pozírá.

(Boleslav Jablonský.)

Sváteční den.

„Pomni, abys den sváteční světil!“

Sváteční den je neděle. -

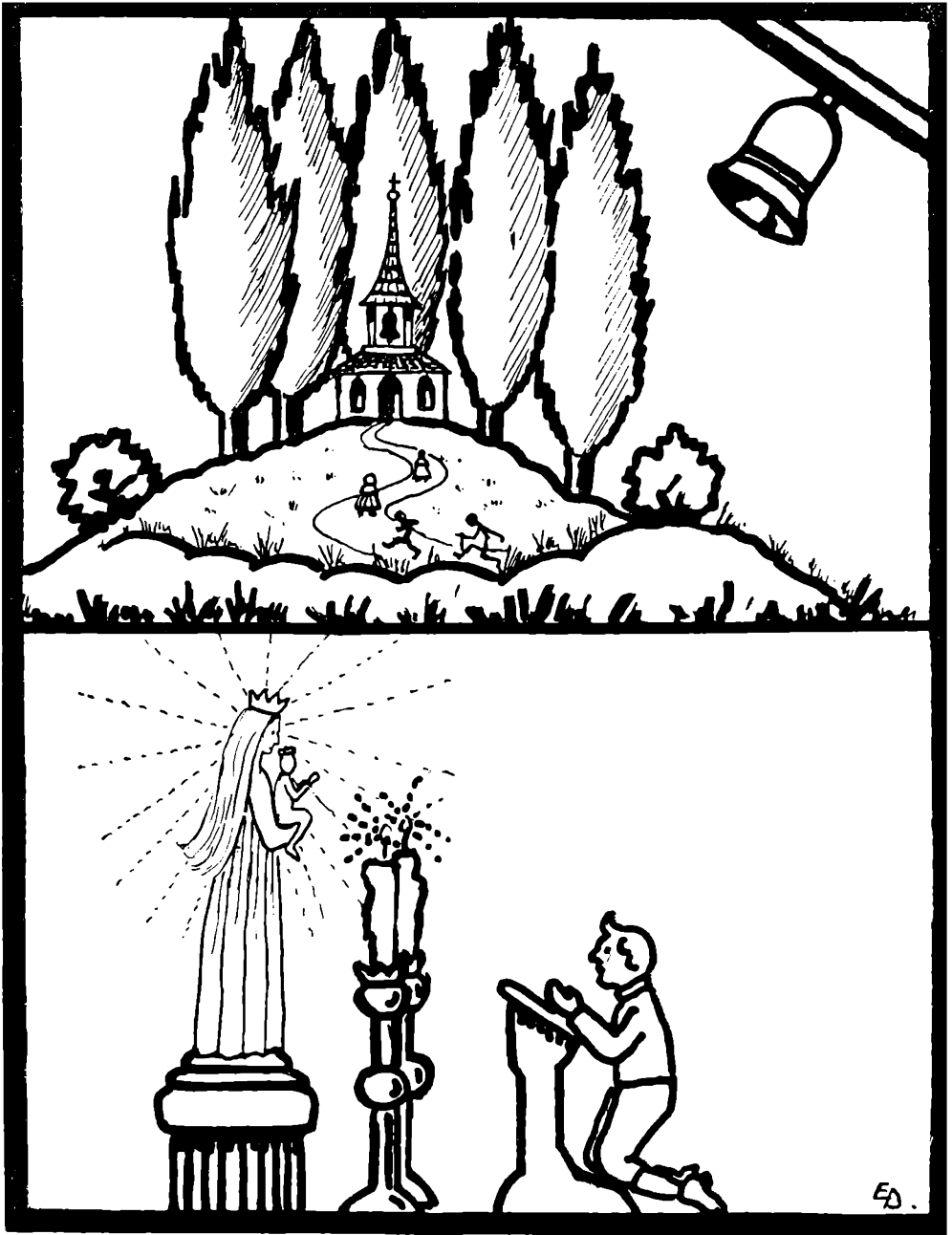
Zvony zvoní: „Duše věz, neděle, den
Páně dnes, volá tebe do kostela.“

Pospícháš rád?

„Do kostela rádi chodíme,
o požehnání Krista prosíme.“

„Půjdeme do domu božího.“

„Panno Boží, Matko moje
učiň, ať jsem dítě Tvoje,
Tvoje v žití, v umírání,
v blahu, strachu, ve strádání.
Tvoje v kříži i v žalosti,
Tvoje zde i na věčnosti!
Matko Boží, Matko moje,
učiň ať jsem dítě Tvoje!“

Anděle boží, strážce můj!

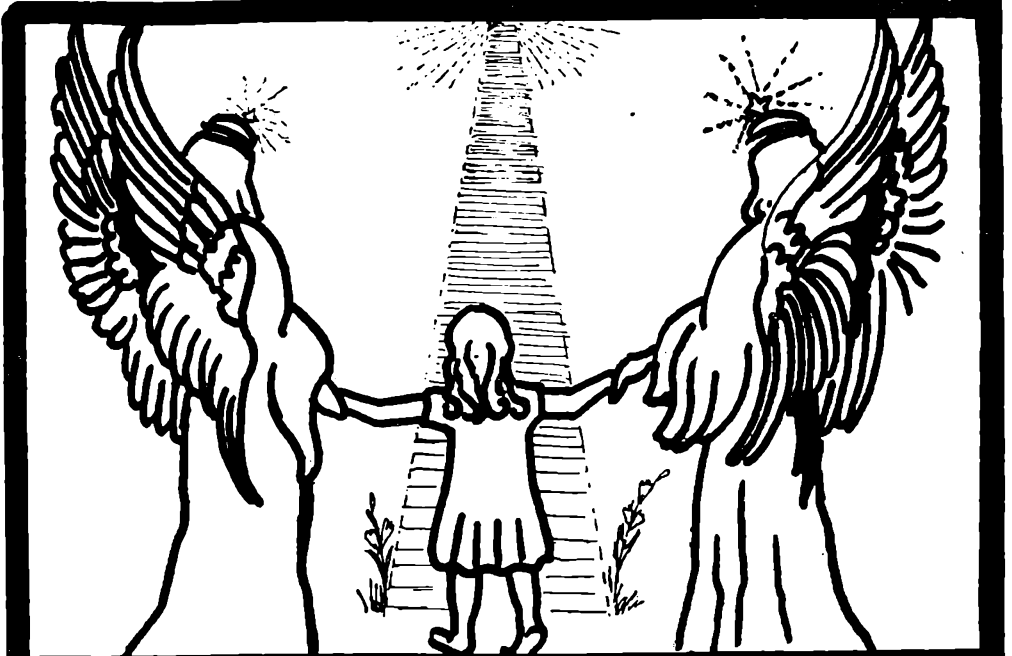
„Do ráje vzhůru nechť uvedou tě an-
dělé a provodí tě ve město svaté Jerusalem.“

Místo, na kterém stojíš, země svatá jest!

Nebeský pomocník svého svěřence
opatruje.

„Andělům svým přikázal Bůh o tobě,
aby tě opatrovali na všech cestách tvých.“

Anděle boží, strážce můj,
rač vždycky být ochránce můj!

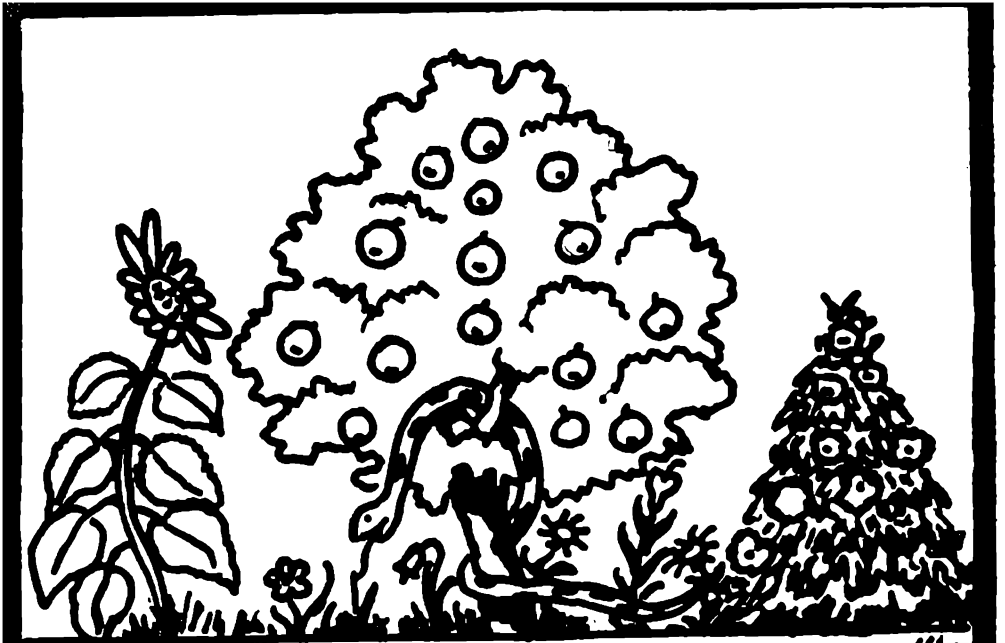

První lidé v ráji.

Bůh nasadil pro člověka rozkošný ráj.
V ráji byl strom s chutným ovocem.
Dábel v podobě hada svedl první lidi.
Bůh je vyhnal z ráje.

„Boj se Boha, synu můj!“

„Pán Bůh všecko ví a vidí,
jeho nikdo neošidí.“

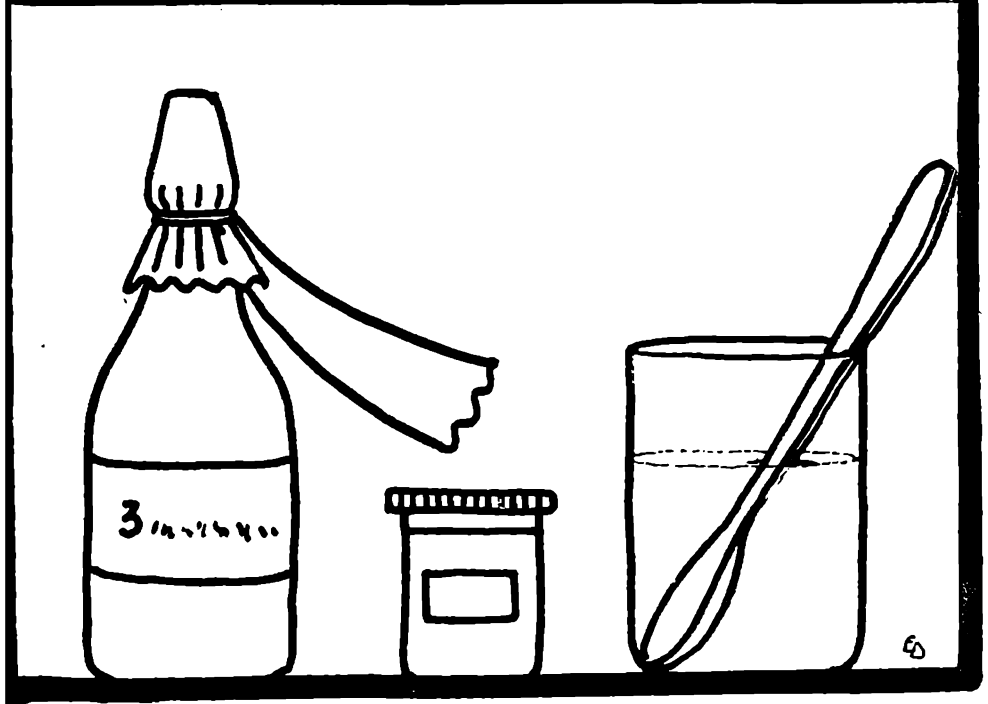
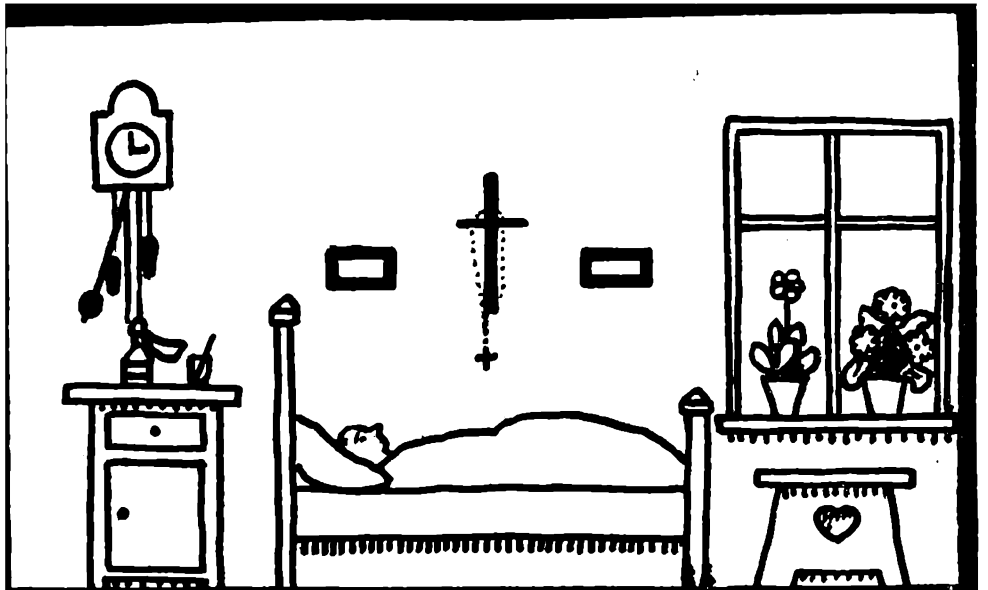

Smutné dědictví.

Narodil se chlapeček. — Čistě umytý ležel v peřince. Brzy onemocněl. — Celé noci plakával bolestí. — Nic zlého neučinil a přece mnoho trpěl.

Pomáhali mu všemožně, leč nadarmo. Umřel v náruči matčině.

„Pán Bůh rani, Pán Bůh hojí,
Bohu díky za obojí.“

Panna Maria, královna nebeská.

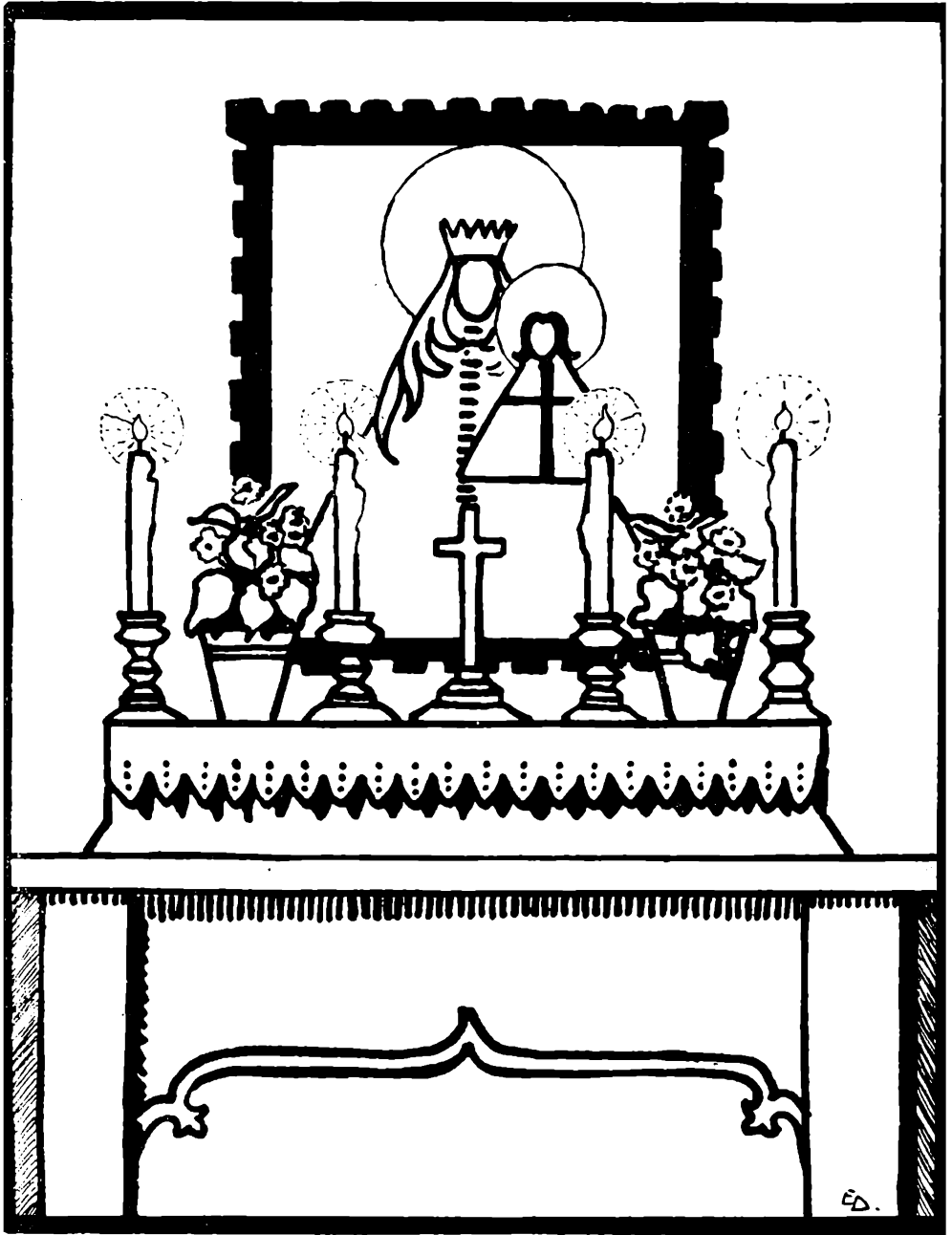
Tisíckrát pozdravujeme tebe,
o Matičko Krista Ježíše!

Ty jsi okrasa celého nebe,
tobě se koří celá říše.

Ty jsi po Bohu ta nejprvnější,
tobě česť a chválu nejpřednější
andělé a svatí vzdávají,
královnou tebe nazývají.

O vítej, Panno Maria,
vše chválí tě a jásá . . .

Pod ochranu tvou se utíkáme,
svatá Boží Rodičko!

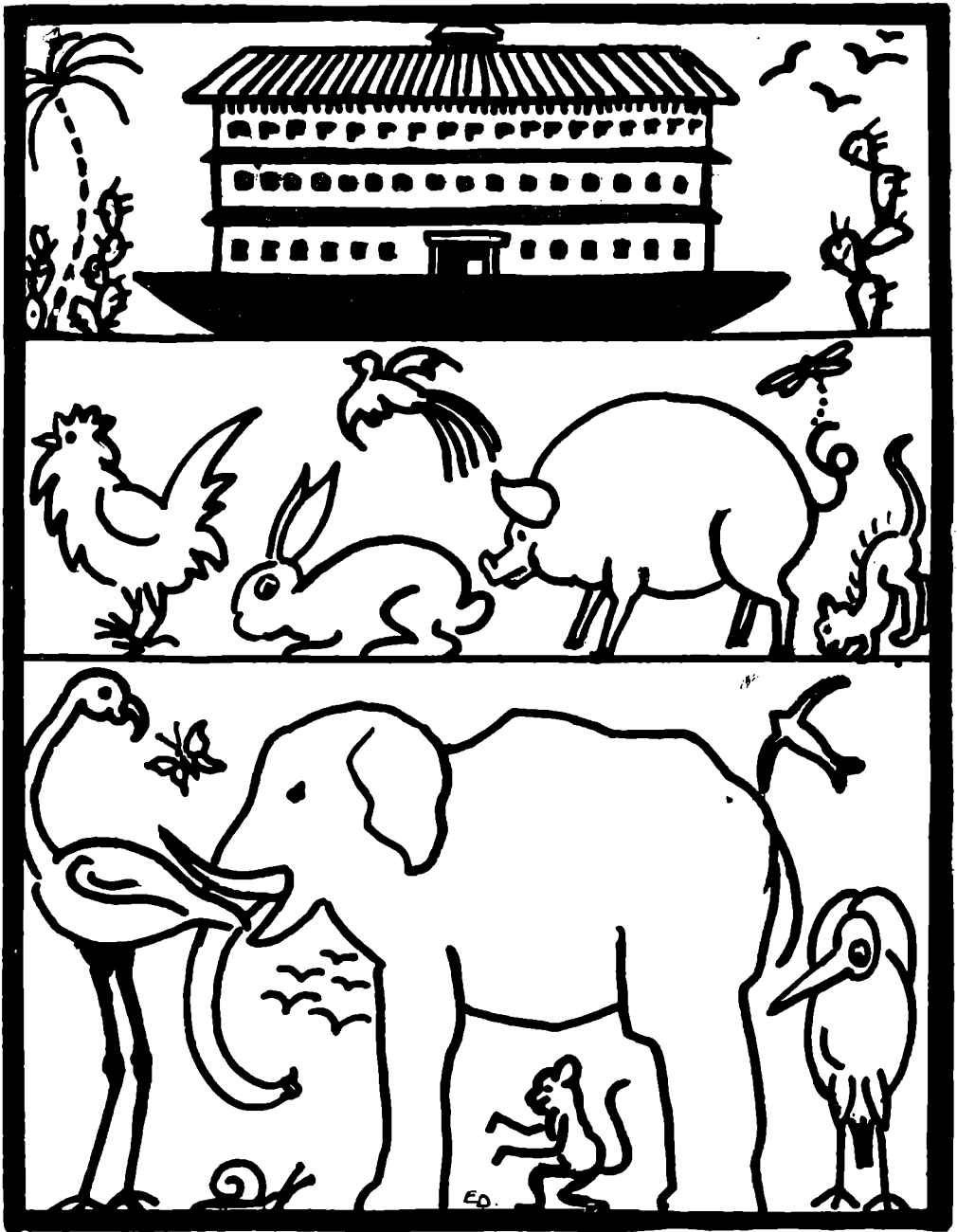

Noemova archa.

Lidé zapomněli na Boha, byli bezbožní. Bůh uvedl potopu na zemi. Bohabojný Noe stavěl archu. Na rozkaz boží vešel do ní s rodinou a také zvířata vzal s sebou. Ti zůstali na živu.

„Bůh dává pokorným milost“

„Co Bůh činí,
dobře činí.“

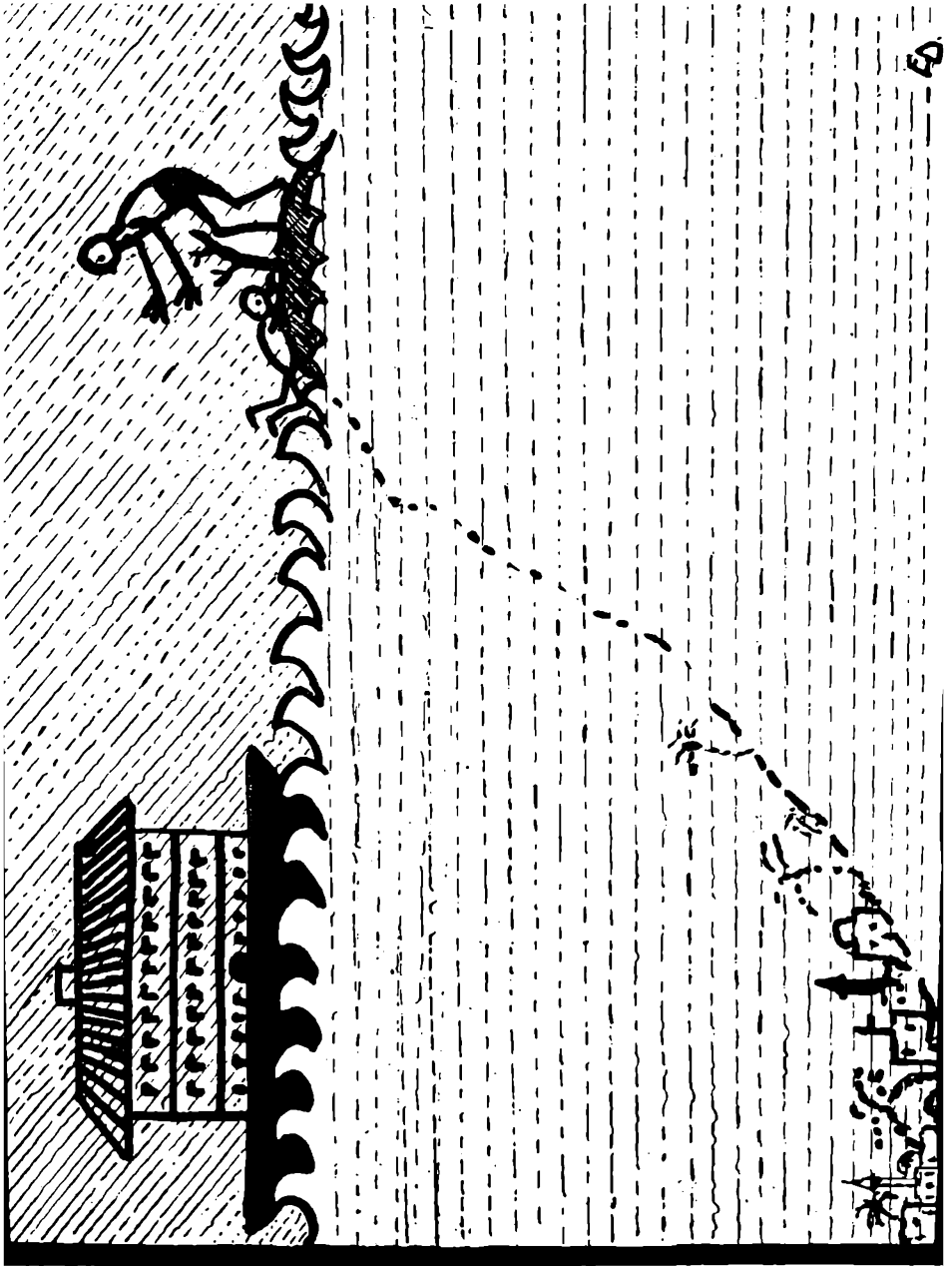

Potopa.

Vody se rozmohly tak, že přikryly
všechny hory vysoké.

Archa se vznášela nad vodami.

„Boha budu milovati,
ve všem rád ho poslouchati.“

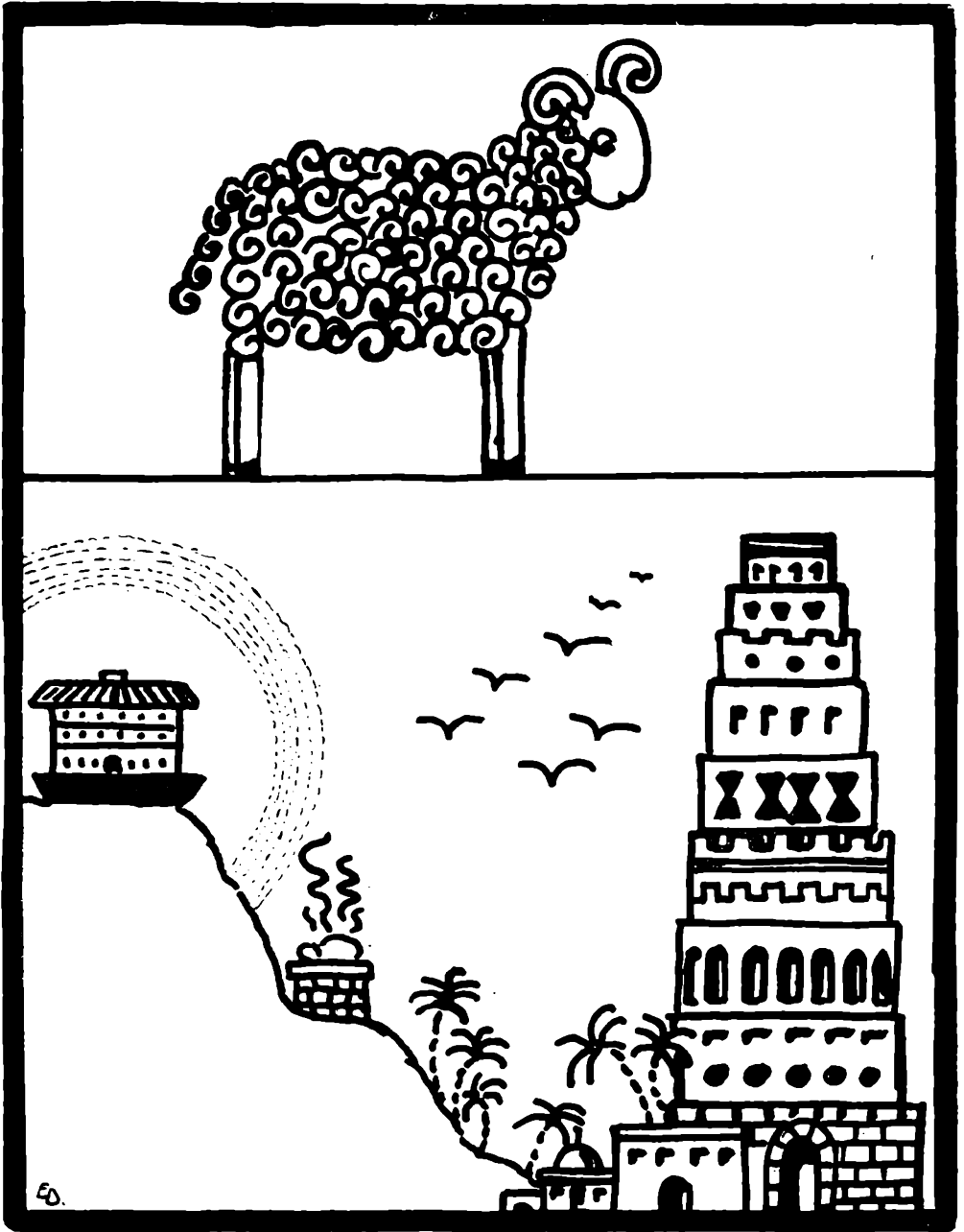

Noe obětoval Pánu Bohu.

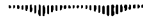
Vystavěl oltář a obětoval beránka. Oběť se Bohu zalíbila i řekl:

„Duha na obloze bude znamením, že už nikdy nepřijde na zem taková potopa.“

„Kdo se Boha nespustí,
toho Pán Bůh neopustí.“

Z doby patriarchů.

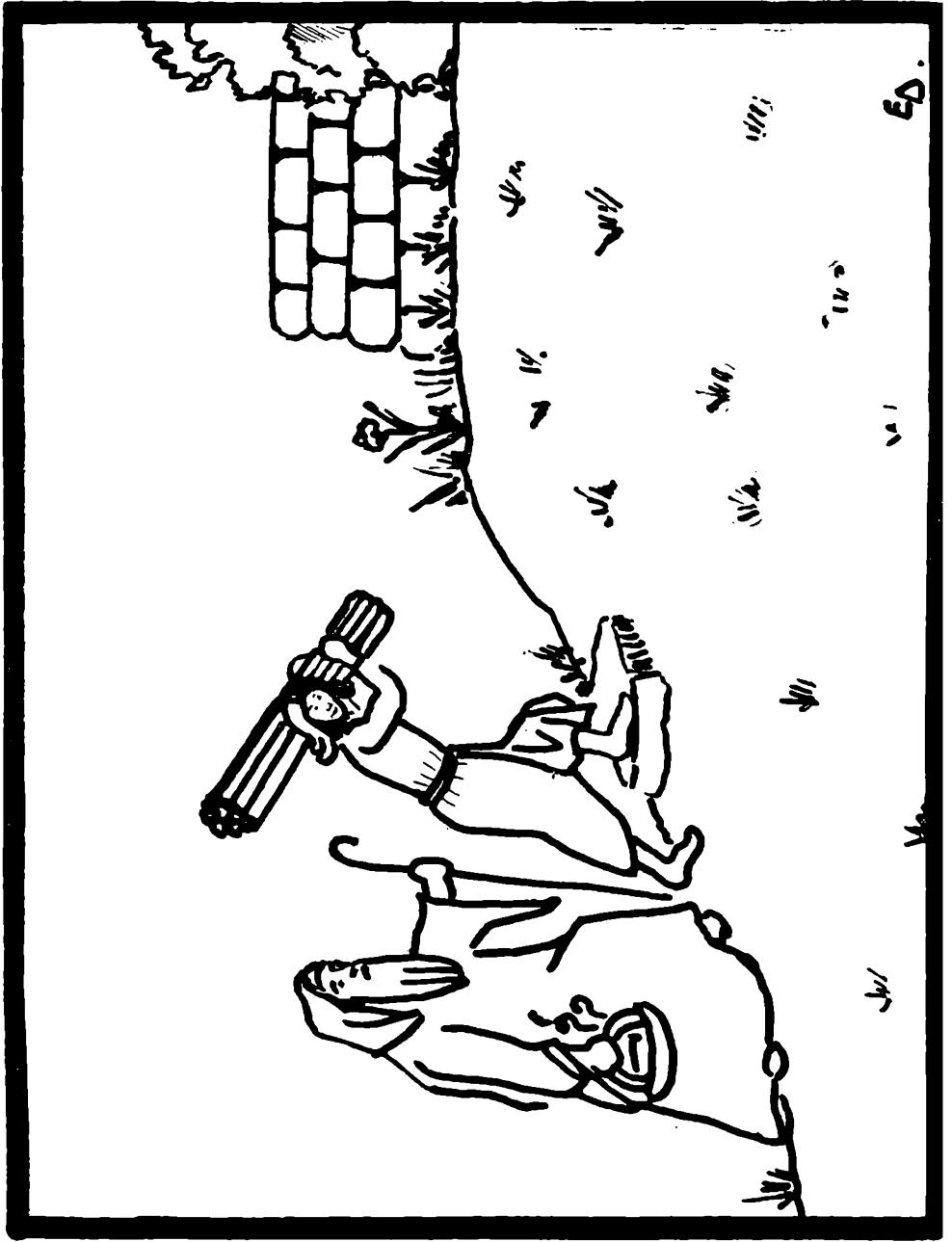

Abraham obětoval Isáka.

Na hoře vystavěl oltář, na oltář polo-
žil dříví, na dříví syna Isáka.

Abraham měl P. Boha raději.

Tobě chceme sloužit bez ustání,
Ty nám k tomu dej své požehnání!

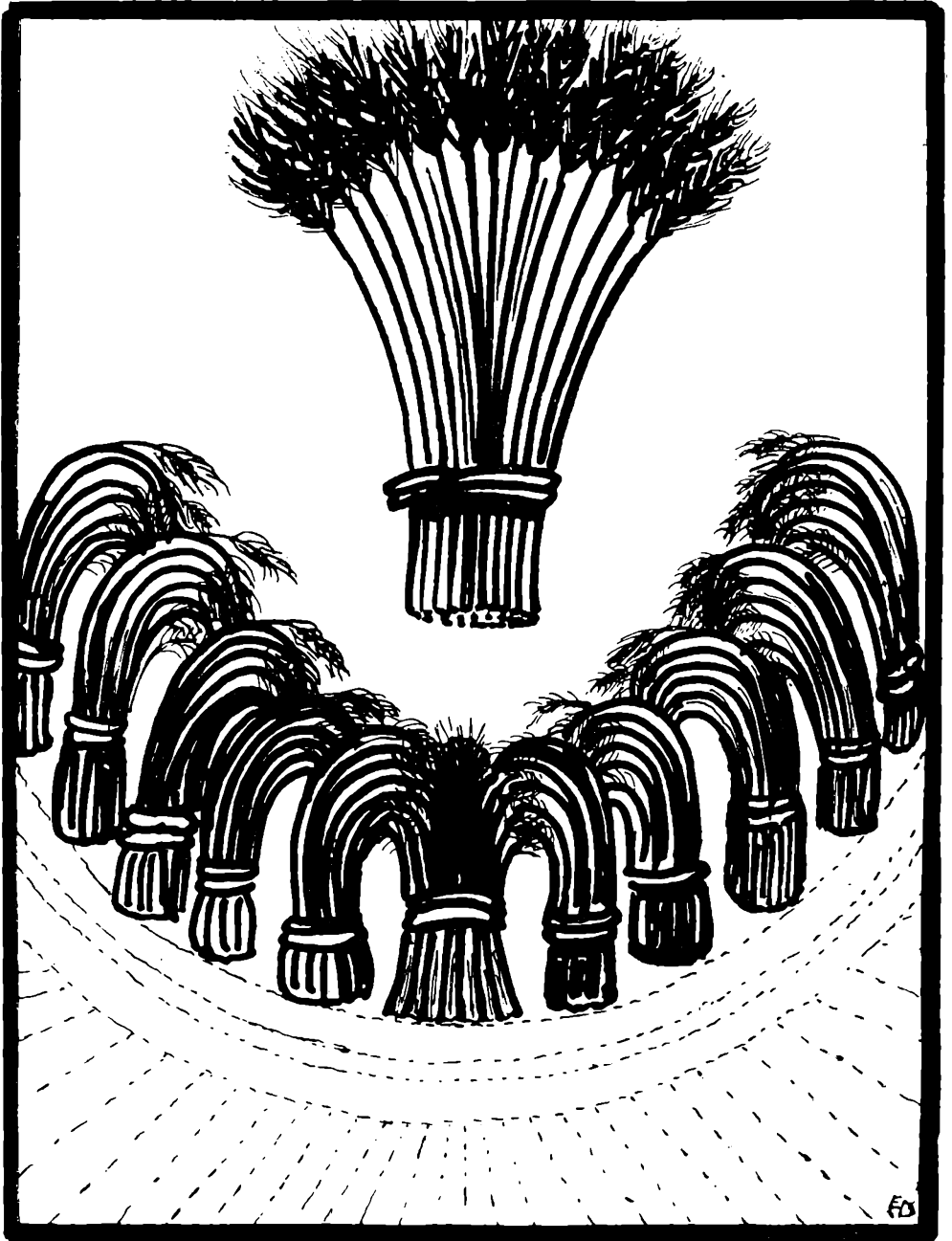
53.

Sen Josefa egyptského.

Slyšte sen můj:

„Vázali jsme snopy na poli. Můj snop se pozdvihl a stál, a vaše snopy se mu klaněly.“

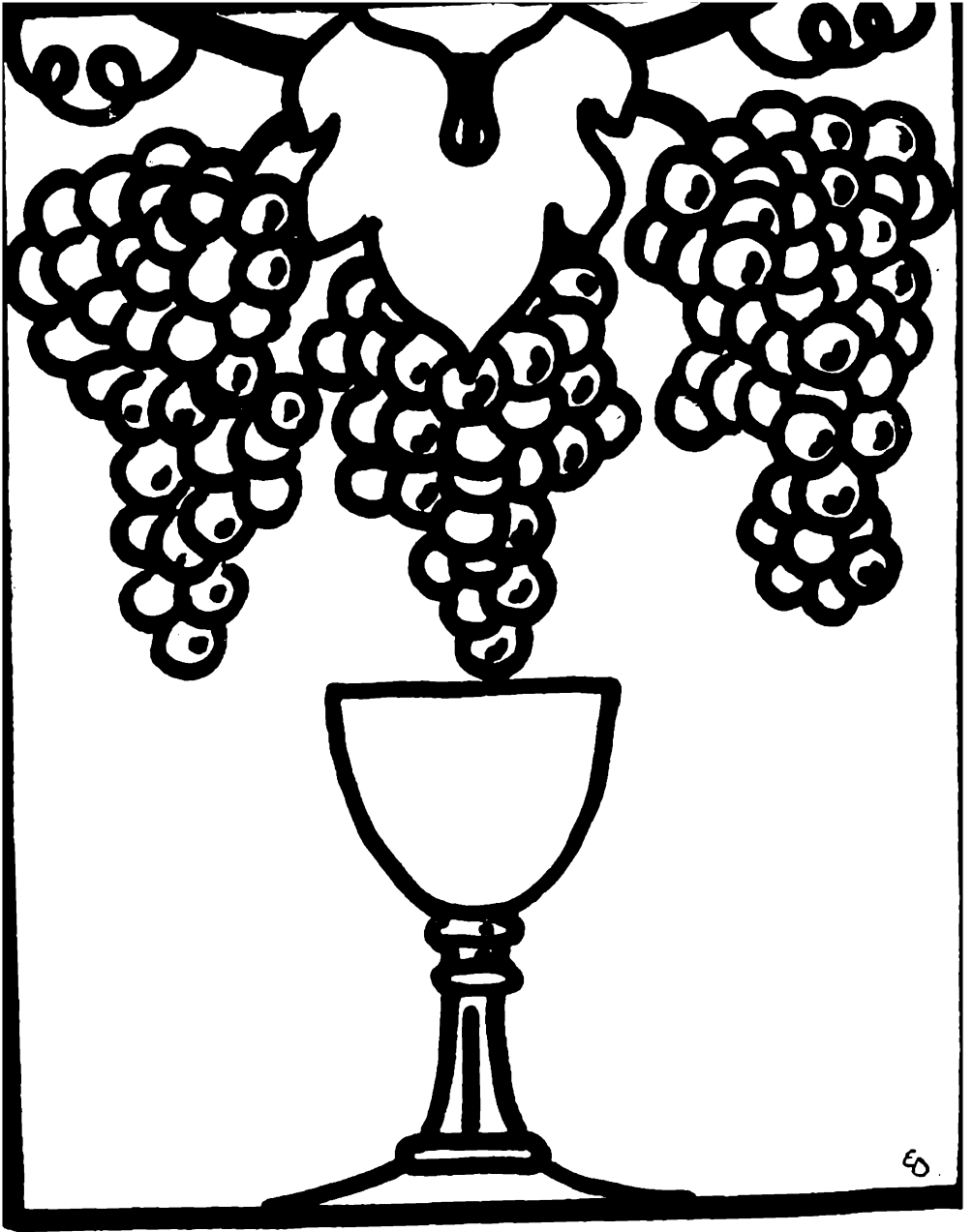
„Kdo závidí bratrovi,
podobá se Kainovi.“

Josef v žaláři.

Vrchní číšník vyprávěl: „Viděl jsem před sebou vinný kmen, na něm byly tři ratolesti a na nich uzrály hrozny. Ty jsem vytlačil do číše.“

„Koho Pán Bůh miluje,
toho křížem navštěvuje.“

60

Z doby Mojžíšovy.

Mojžíš zachráněn od smrti.

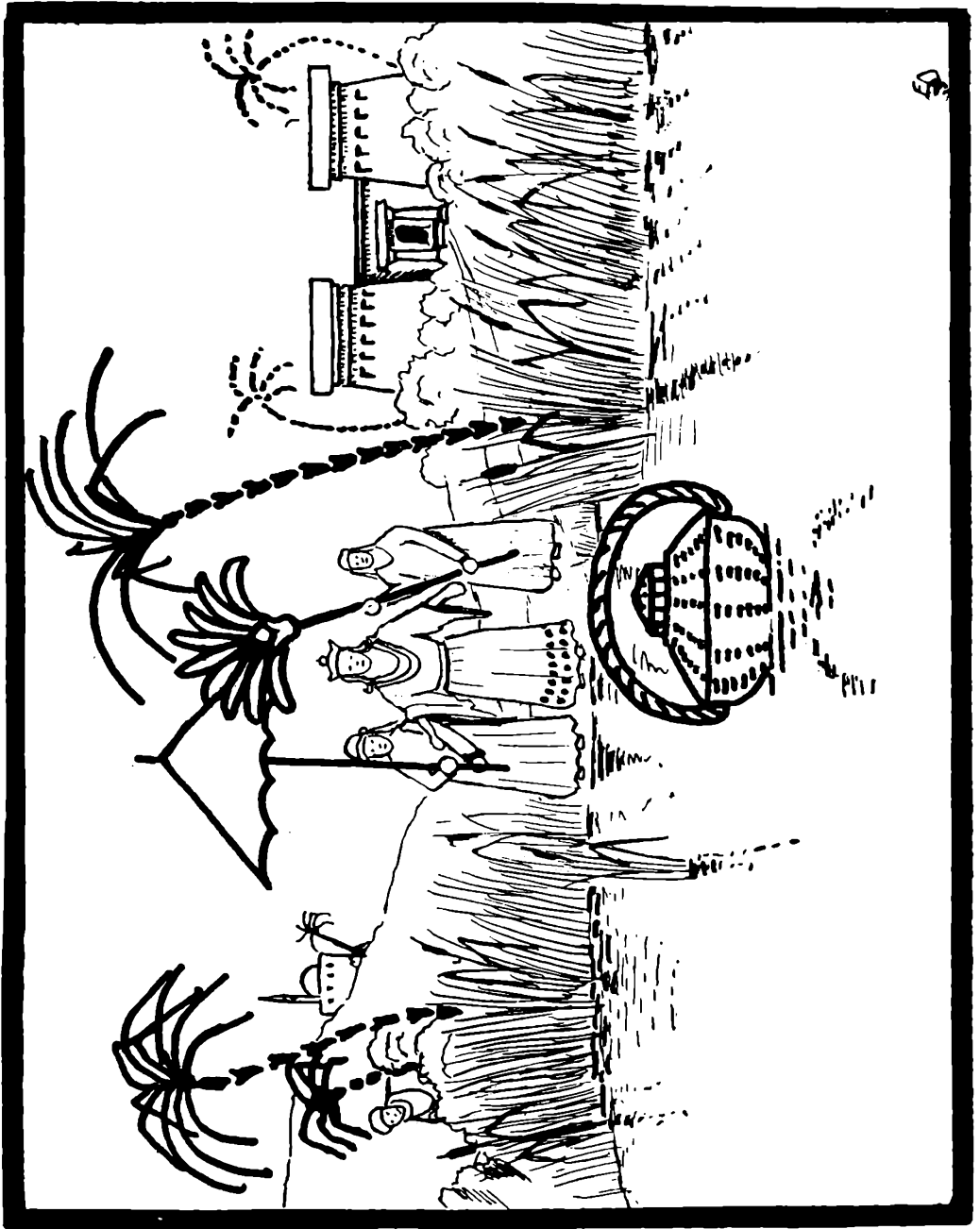
Israelská matka dala dítě do košíka a položila ho do rákosí u břehu řeky.

Sestra pozorovala, co se stane.

Z nedalekého paláce Faraonova přišla k řece dcera králova se služkami a našla Mojžíše.

„Pán Bůh je tu a dívá se.“

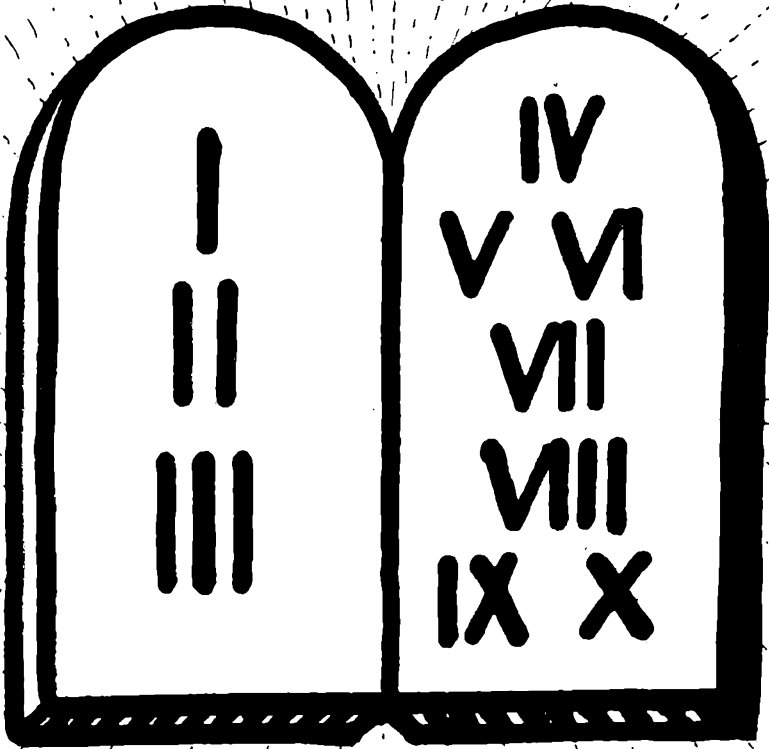
Pán Bůh dopouští,
ale neopouští.

Bůh oznámil desatero přikázání.

1. V jednoho Boha věřiti budeš!
2. Nevezmeš jména božího nadarmo!
3. Pomni, abys den sváteční světil!
4. Cti otce svého i matku svou, abys dlouhō živ byl a dobře ti bylo na zemi!
5. Nezabiješ!
6. Nesesmilníš!
7. Nepokradeš!
8. Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému!
9. Nepožádáš manželky bližního svého!
10. Aniž požádáš statku jeho!

„Deset božích přikázání
zachovávej bez reptání!
Tak na zemi dojdeš chvály,
po smrti pak věčné slávy.“

Památka Dušiček.

Žel Bohu, kde můj tatíček?
už na něm roste trávníček.

Žel Bohu, kde má matička?
tam leží podle tatíčka.

Sestra do roka nežila,
bratra mi koule zabila.

Až přijde den, kdy budu spát,
přijď na můj hrob se podívat!
Jen podívat?

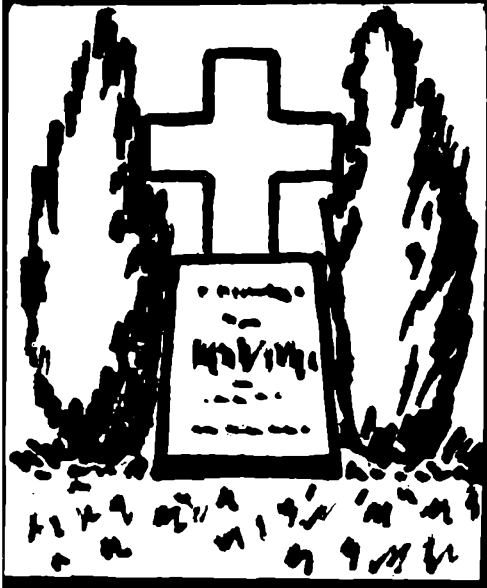
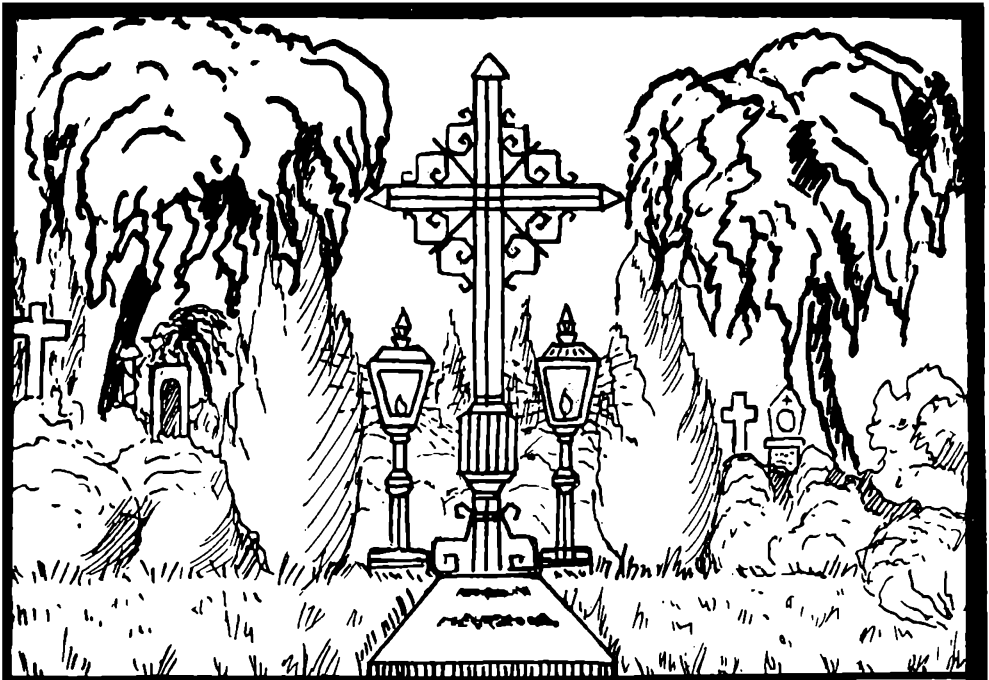
Na dušičky vzpomínejme . . . !
A světlo věčné ať jim svítí . . . !

Dušičky, bledé dušičky,
co světem šly, jak bludičky,
ve vlhkých hrobech se budí,
ta zem tak studí!

(Josef Sládek.)

Padlým slzu a čest,
zbylým pomocnou ruku!

(Nápis na pomníku padlých na lesním hřbitůvku
u České Skalice.)

Adventní sněženky.

Venku je zima, nic neroste, na oknech
kreslí květy mráz.

Byl u nás přítel náš,
svatý biskup Mikuláš.

Jeho jménem dosud se „nakládá“ hod-
ným dětem.

Vděčný děkuje, milosrdný dává.
Komu já?

Nový Zák on.

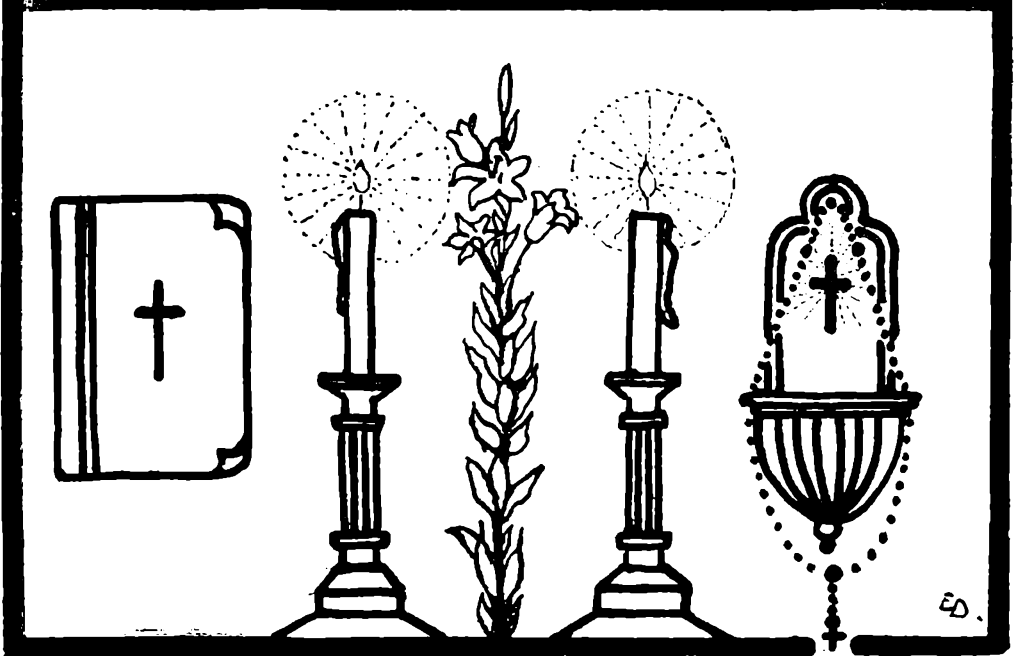
Zvěstování P. Marie.

Ježíšek se má naroditi.

„Přijde, přijde Vykupitel, zbožně zaplesejme!“

„Spanilá ta lilie, vzrostlá z rodu Jesse,
na svém kmeni poupátko divné krásy nese.“

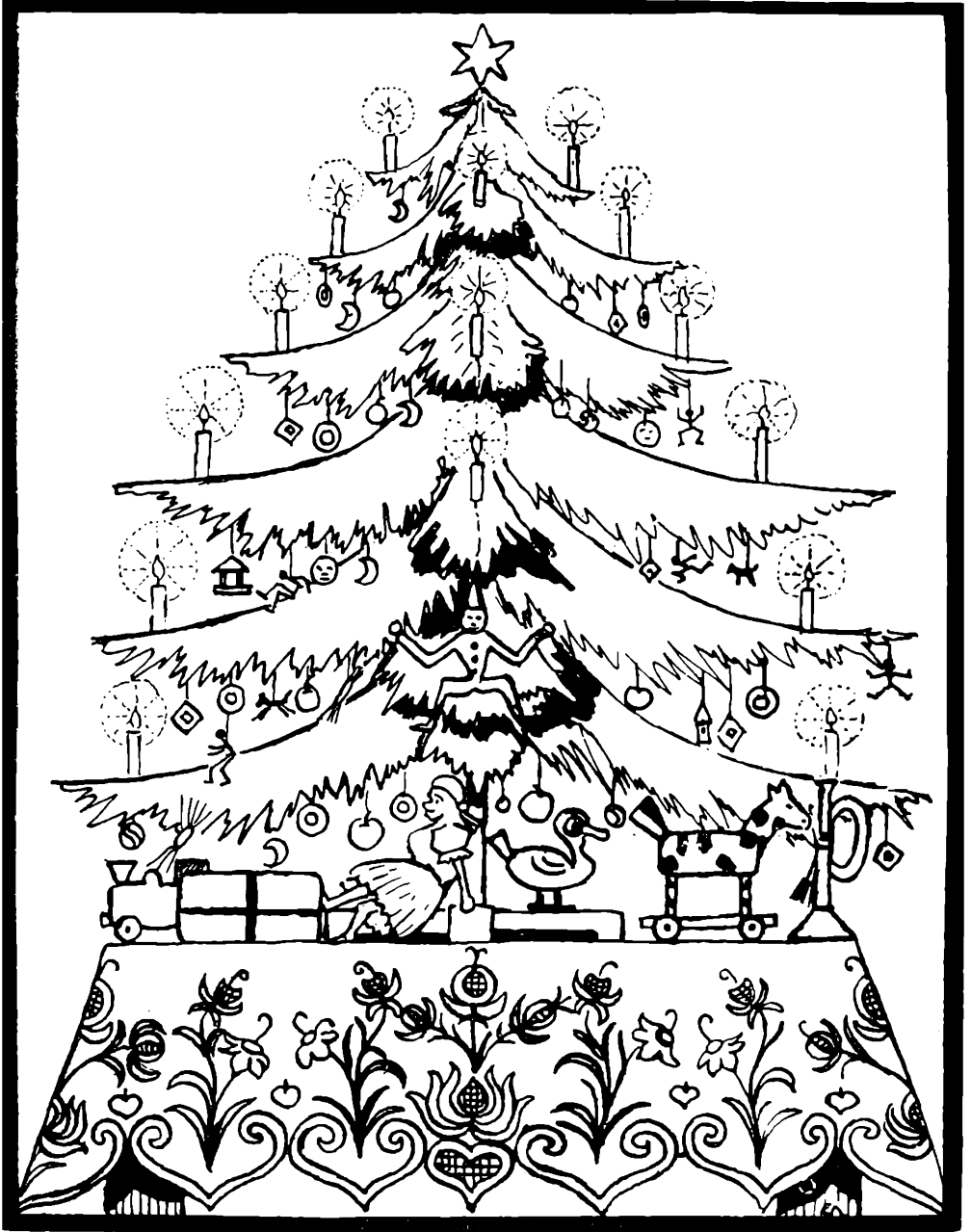
„Přijdiž ke mně, Boží Synu,
tebe-li mám, nezahynu.“

Štědrý den.

„Hoj - ty Štědrý večere, tajemný ty svátku,
cože komu dobrého neseš na památku?“

„Bratři a sestřičky,
pojdme před jesličky!
pojdme již, pojdme již!
V jeslích dřímá hošíček,
jmenuje se Ježíšek.“

Ježíšek se narodil.

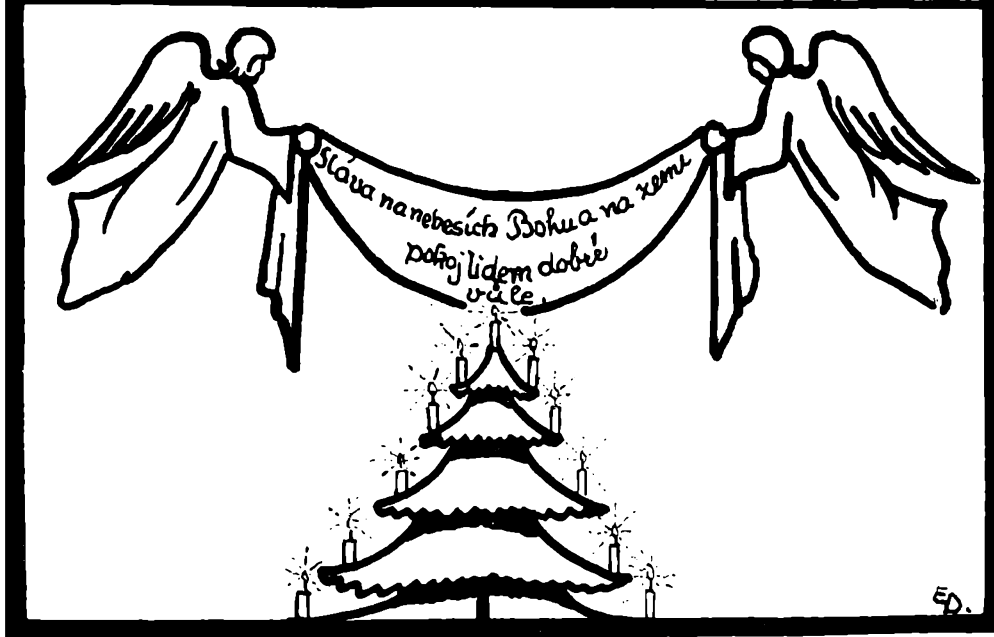
Maria a Josef šli k zápisu do Betléma.
Tam se ve chlévě za městem narodil Je-
žíšek.

Maria ho zavinula plenkami a polo-
žila do jeslí.

Andělé zpívali: „Sláva na nebesích
Bohu a na zemi pokoj lidem drobé vůle!“

„Lepší jest ctnost s chudobou,
nežli hříchy s ozdobou.“

Tak nás miloval,
s nebe na zem sestoupil,
se obětoval,
aby nás vykoupil.

Pastýři u jesliček.

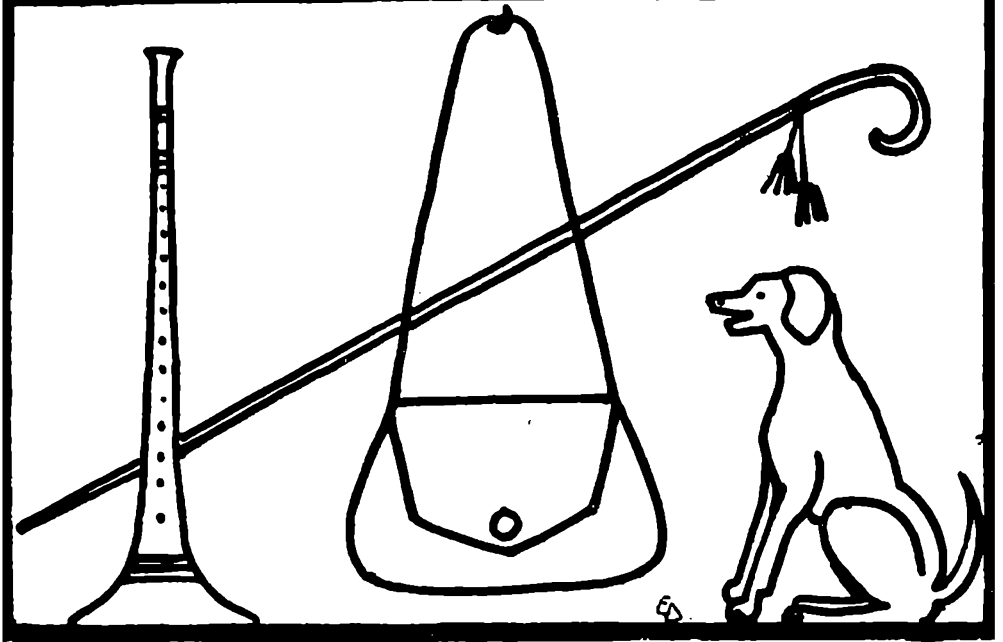
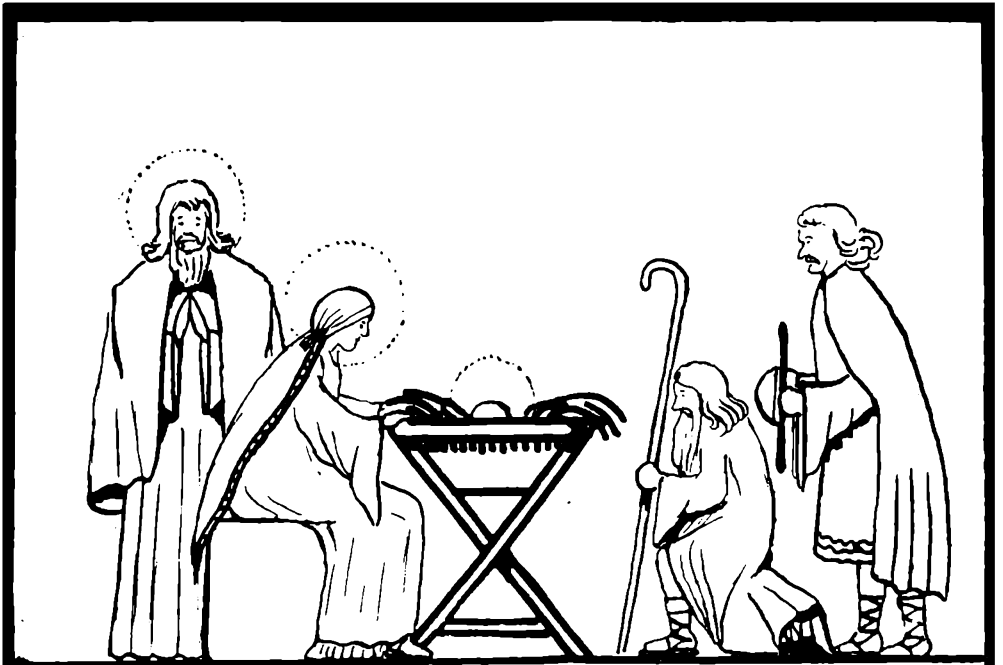
Anděl se ukázal pastýřům. Zvěstoval jim, že se narodil Ježíšek. I šli spěšně do Betléma a klaněli se Jemu.

„On tam leží v jesličkách,
zavinutý v plenčičkách.“

Pojďte, klaňme se jemu!

„S pastýři teď o závod
spějme ku Betlému,
tam se pokloň lidský rod
Kristu zrozenému.“

Pospicháš ty?

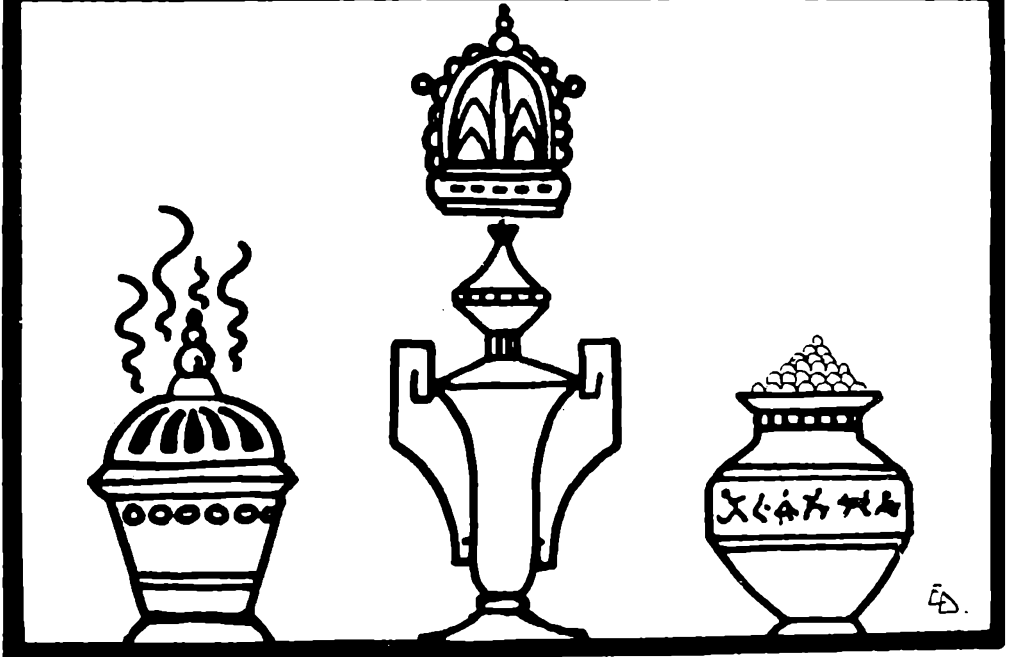

Králi od východu spějí ku Betlému.

Zavedla je tam hvězda. Nalezli dítě
s matkou jeho. Poklonili se Mu a oběto-
vali dary: Zlato, kadidlo a myrhu,

„Miluj Boha s tělem, s duší,
pak jsi křesťan, jak se sluší!“

K + M + B + 1930

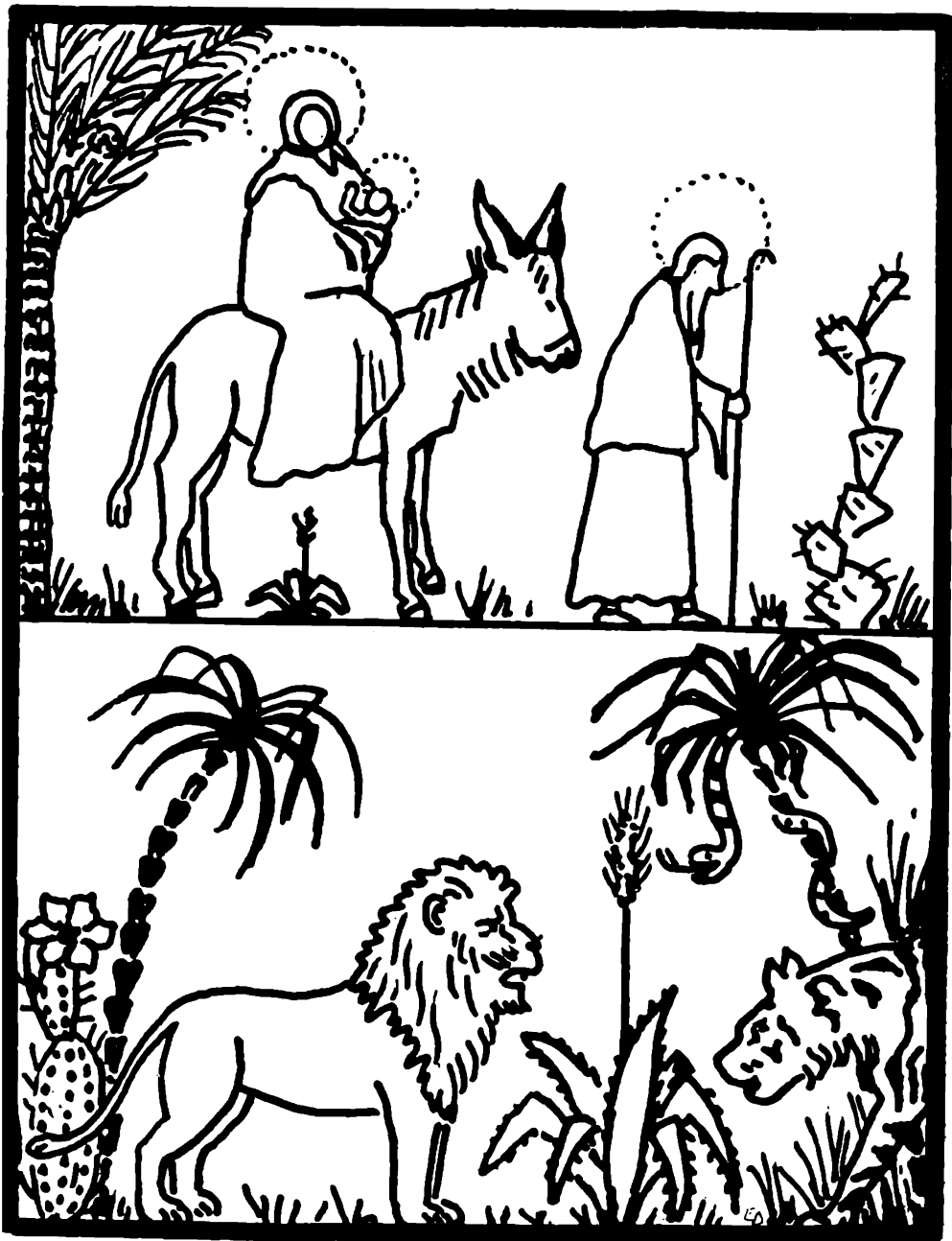

Útěk do Egypta.

Herodes chtěl Ježíška zabít. Svatá rodina utekla do Egypta. Cestou bylo jí mnoho vytrpěti.

„Svatá nevinátka, orodujte za nás!“

Pomněnky ze svaté cesty.

Pán Ježíš doma v Nazaretě.

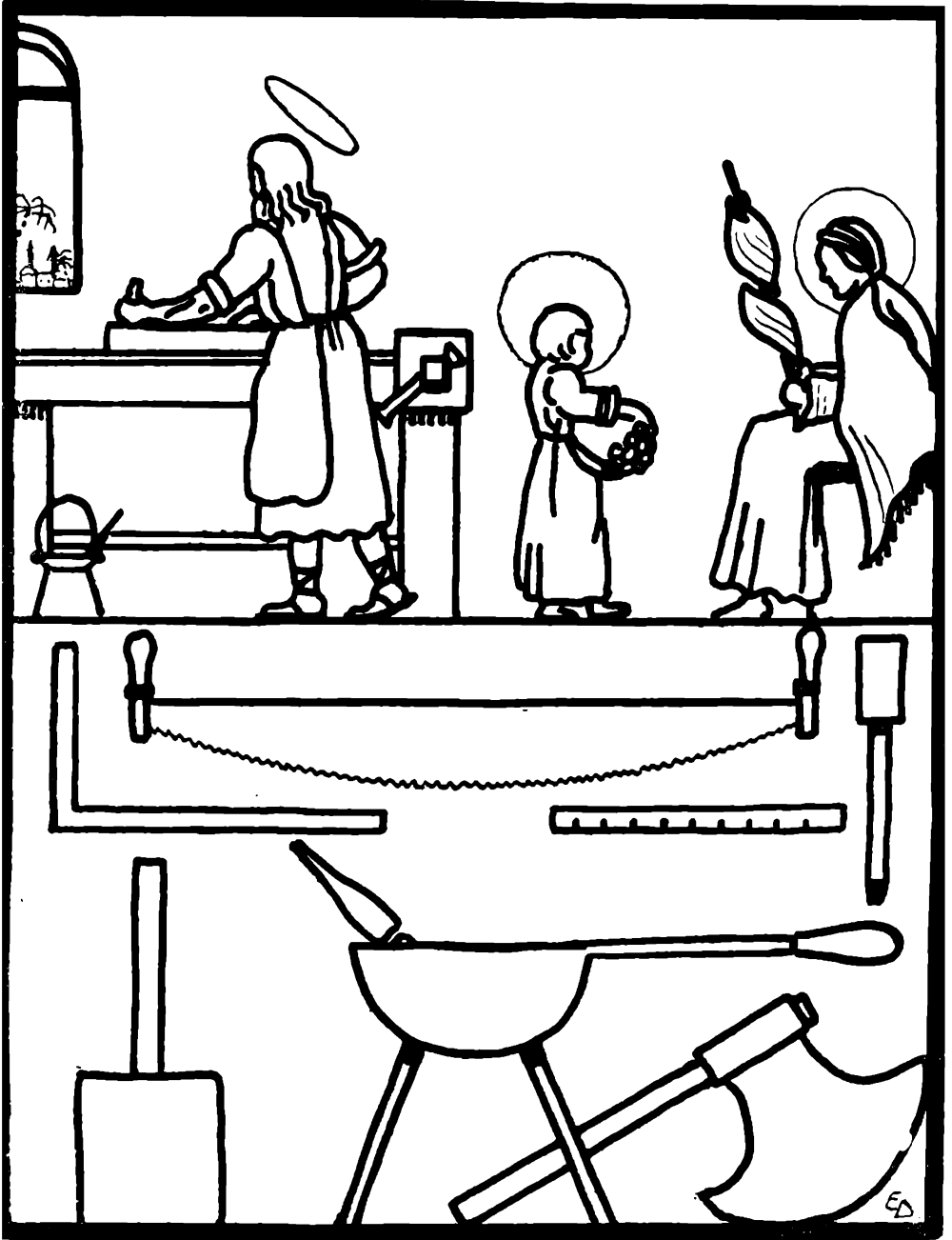
Pěstoun, sv. Josef, staral se o Ježíška.
Vydělával denní chléb. Byl tesařem.

Panna Maria konala zase domácí práce.

P. Ježíš jim pomáhal.

„Byl vzorem dětí.“

Jak ty můžeš pomáhati rodičům?

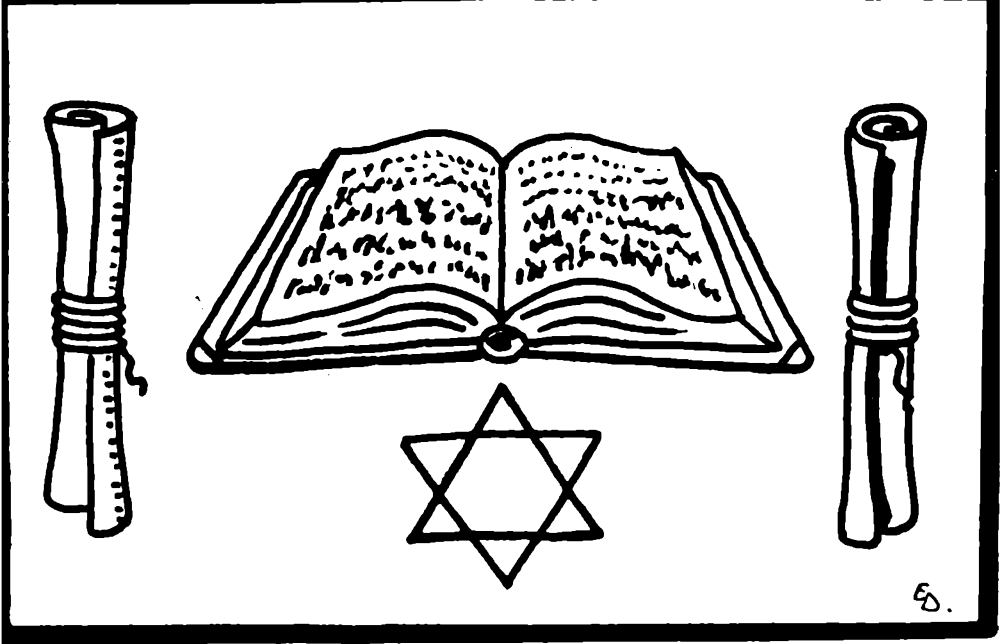
Mládeneček Ježíš mezi učiteli.

Pán Ježíš dlí rád ve chrámě. Tam se líbí Bohu i lidem.

„Ježíš v chrámě prodlíval,
by nám - dítkám - příklad dal,
jak se máme modliti,
do kostela choditi.“

Chováš se tam uctivě?

Vzpomeň, že „dům boží jest domem
modlitby“!

50.

Přítomnost Páně mezi námi.

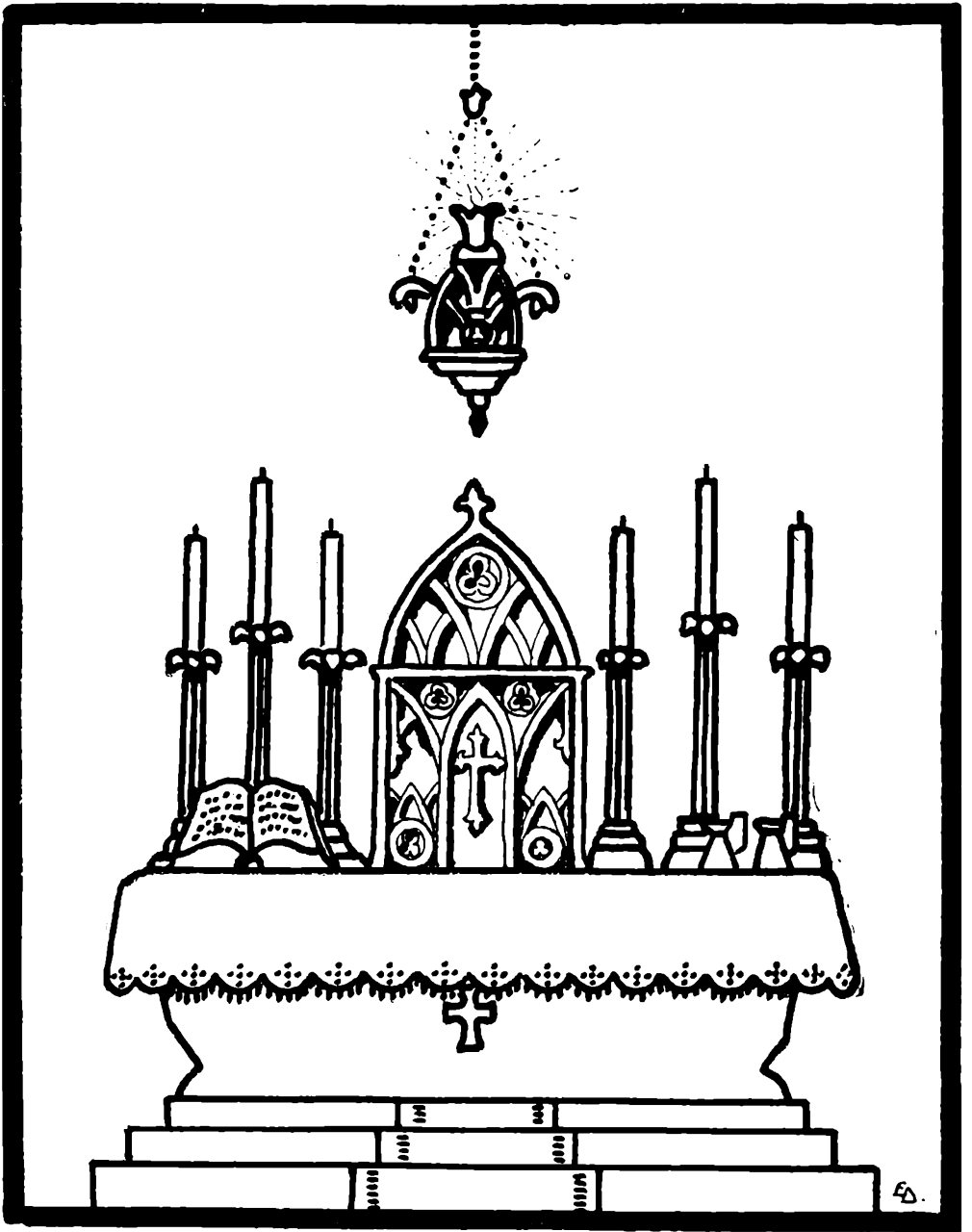
Pane, zachovej nás, hyneme!

V osadě všechno dříme. Je tmavá noc.
Jenom v kostele kmitá světlo ve věčné
lampě. Pán nespí.

Ve svatostánku sídlí Ježíš. Modlí se
za nás, protože nás miluje.

„Já s vámi jsem po všechny dny“

„Zůstaň s námi, Jezu milý,
Ty jsi vzácný s nebe host,
život náš a pramen síly,
naše radost, blaženost.“

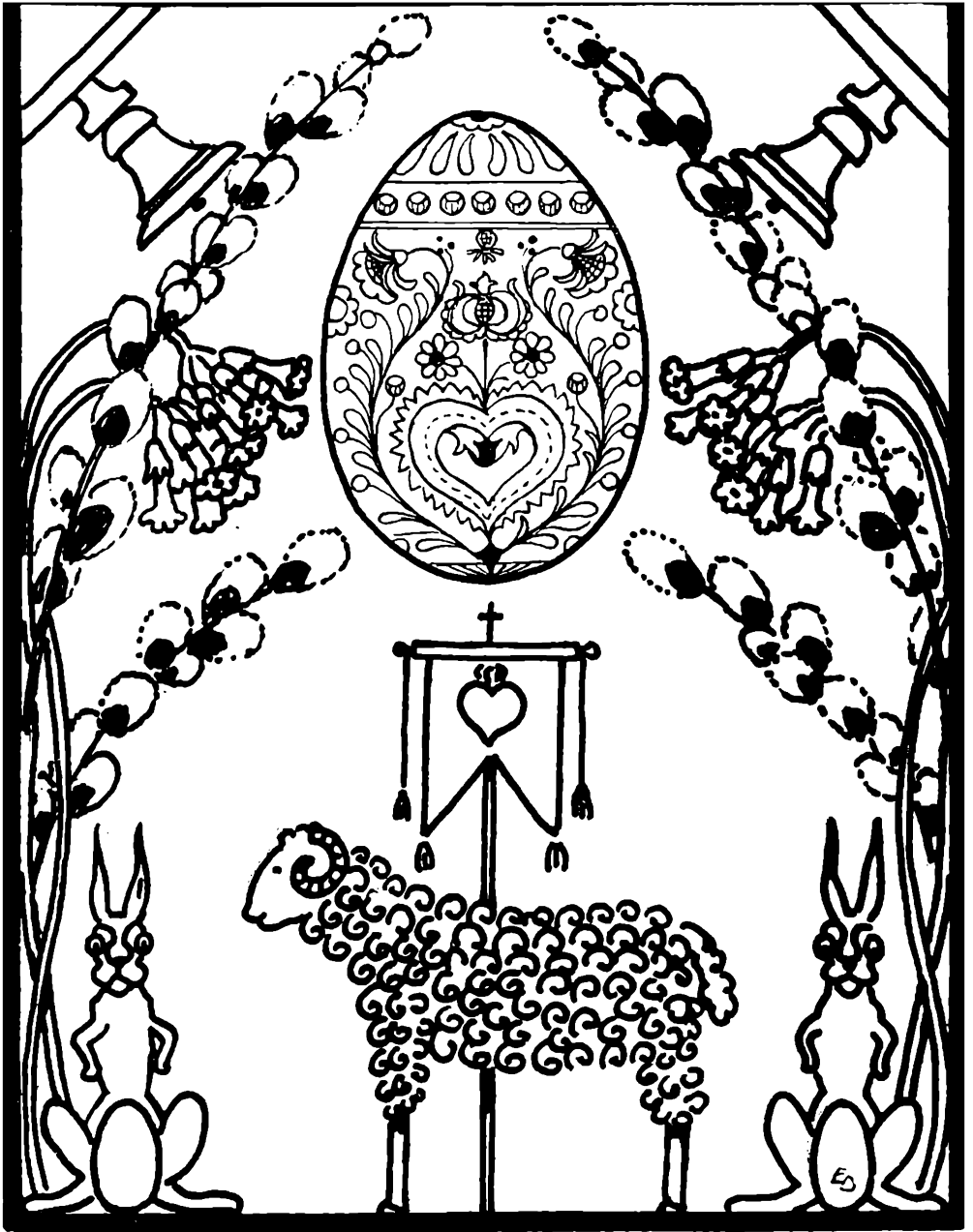
Květná neděle.

Památný den slavného vjezdu Páně
do Jerusalema.

Světi se kvetoucí ratolesti.

Beránek velikonoční. Velikonoční zvo-
ny radostně znějí.

Uč mne v tebe doufat,
tebe milovat.

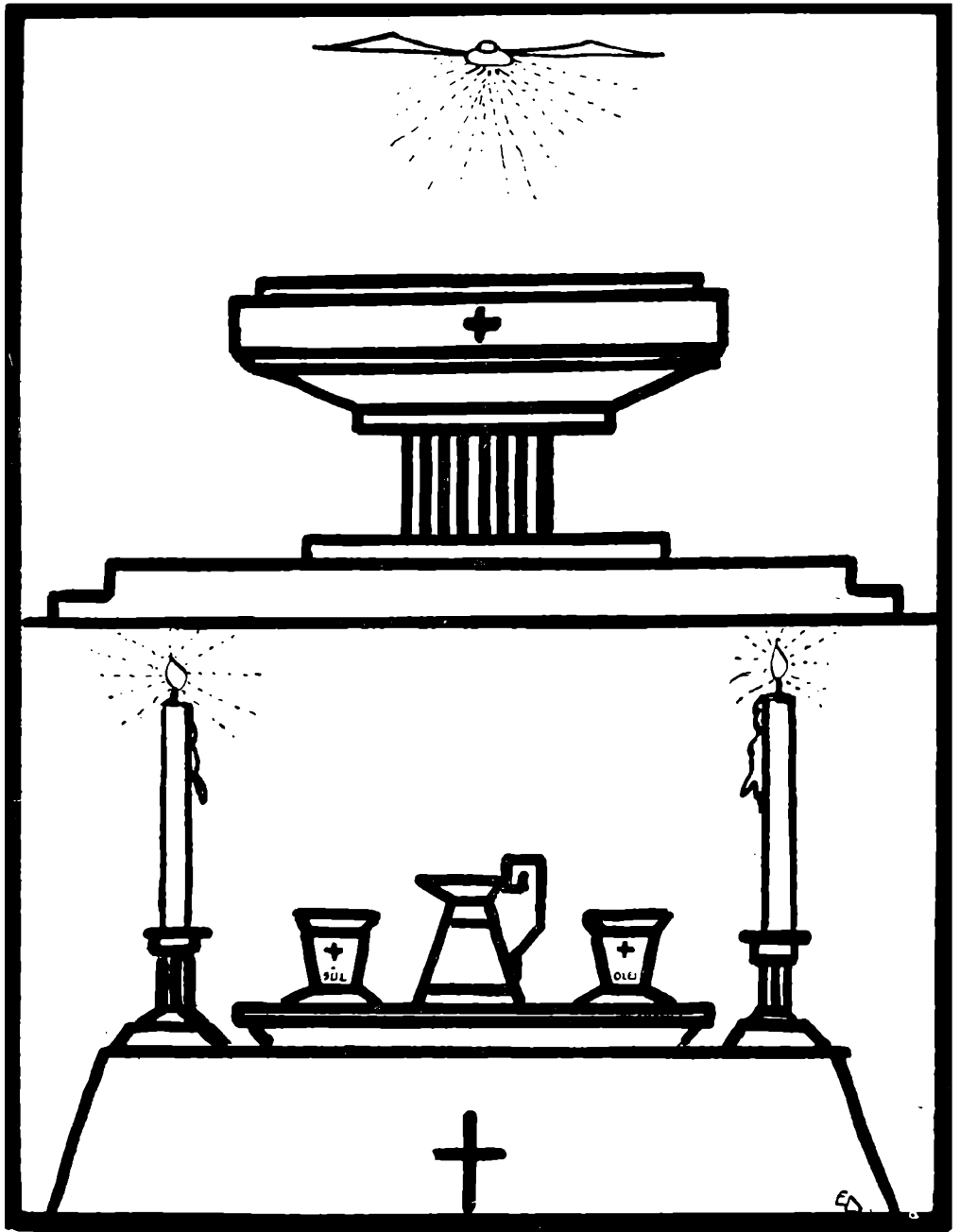

Křest je nejpotřebnější svátost.

Kněz křtí nemluvně u křtitelnice. Lije naň vodu a říká: „Já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha sv.“ Dává mu sůl na jazyk a maže ho sv. olejem.

Sv. křtem se dítěti odpouští hřích dědičný a uděluje se mu milost posvěcující. Dostává hořící svíci.

Chvála Bohu, že jsem pokřtěn.

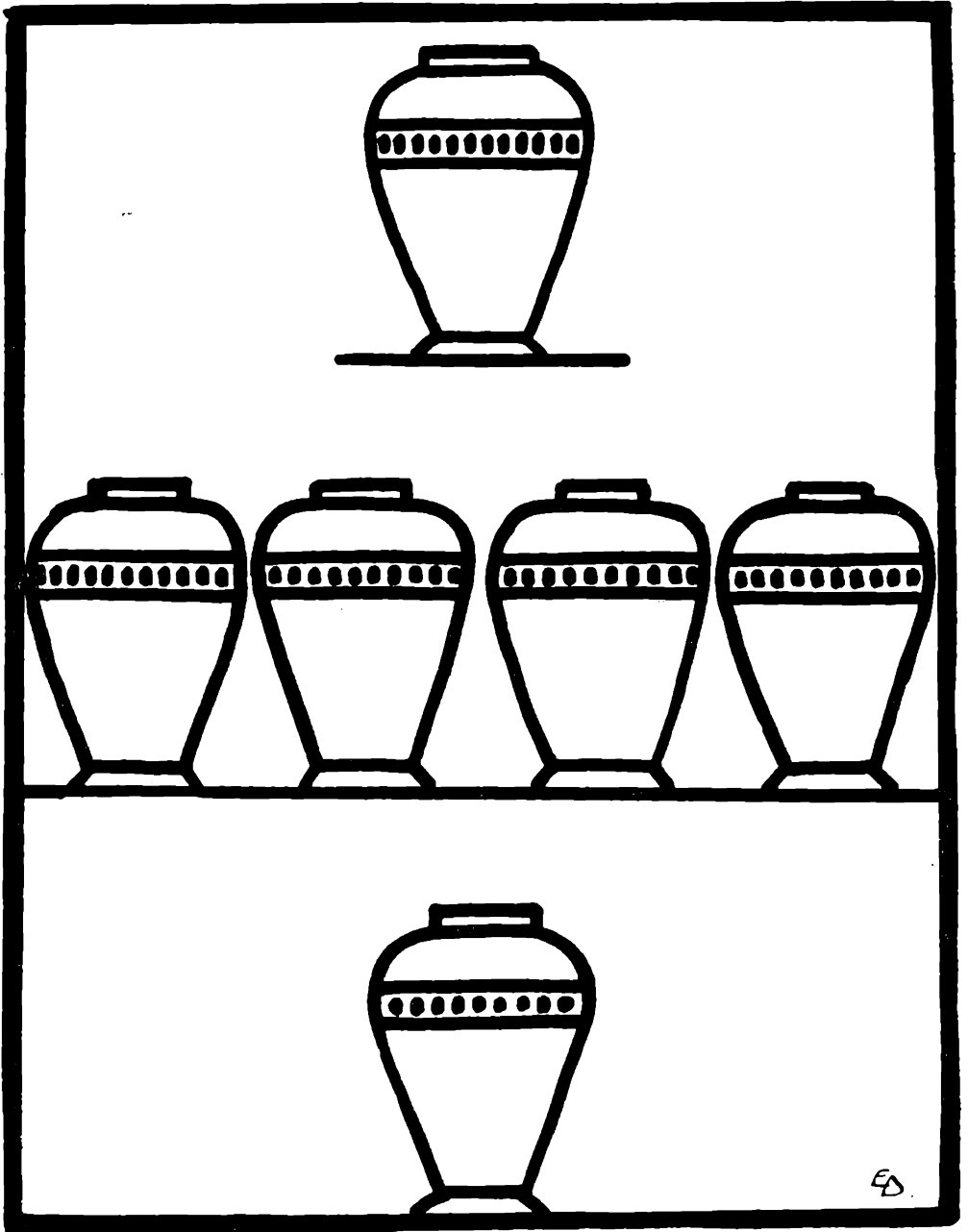

První zázrak Ježíšův.

Na svatbě v Káni Galilejské proměnil Pán Ježíš vodu ve víno.

Stálo tam šest kamenných džbánů. Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte džbány vodou!“ I naplnili je až po vrch. Potom řekl Ježíš: „Nyní naberte a neste správci svatby.“ I nesli.

„Obráť k nám své oči vlídne,
přimlouvej se za nás bidné.“

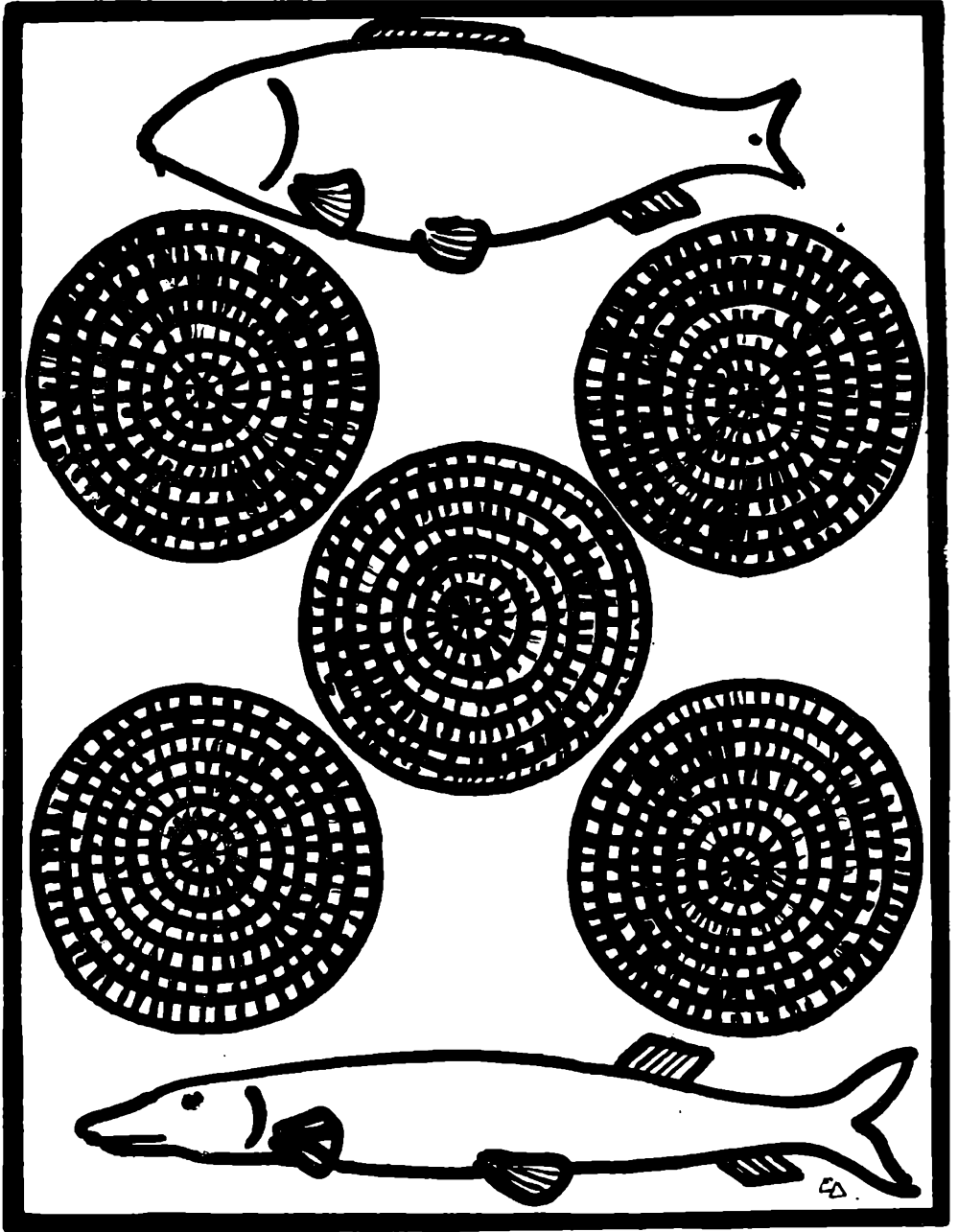
ED

Pán Ježíš rozmnožil chleby.

Apoštol Ondřej pravil: „Je tu chlapec a má pět chlebů ječmenných a dvě ryby. Ale což je to pro tolik lidí!“

Ne samým chlebem živ jest člověk, ale každým slovem božím.

„Já jsem chléb živý,
který s nebe sestoupil.
Bude-li kdo jísti z chleba toho,
živ bude na věky.“

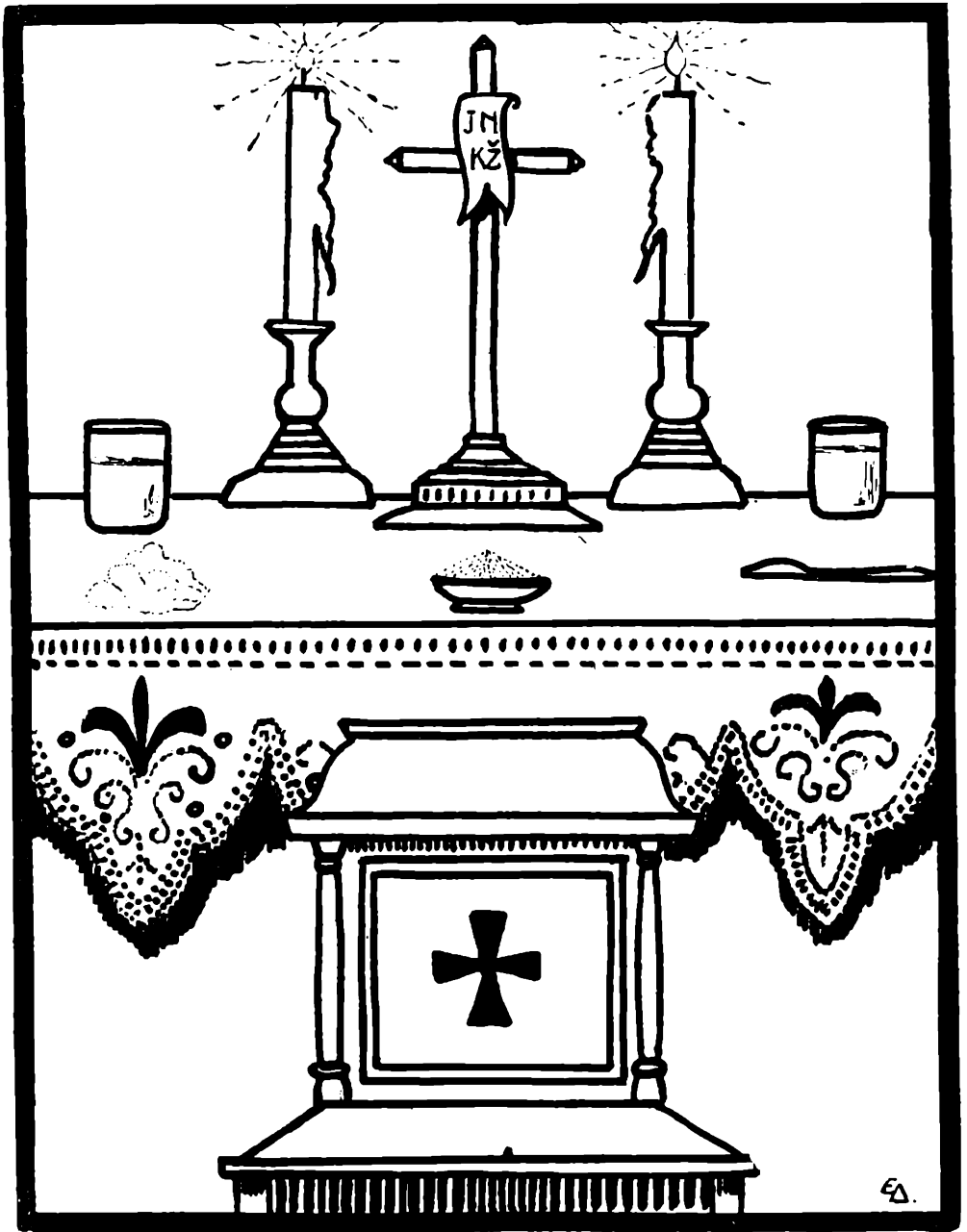
Poslední pomazání.

Pán Ježíš uzdravoval nemocné pouhým slovem. Pro nemocné ustanovil svátost: poslední pomazání.

Na stole bíle prostřeném stojí kříž uprostřed rozžatých svíc. Mimo to jsou na stole dvě sklenice: jedna s vodou svěcenou, druhá s čerstvou. Též talíř s kouskem vaty a s hrstkou solí.

Kněz maže nemocného sv. olejem.

Lékař léčí, Bůh uzdravuje.

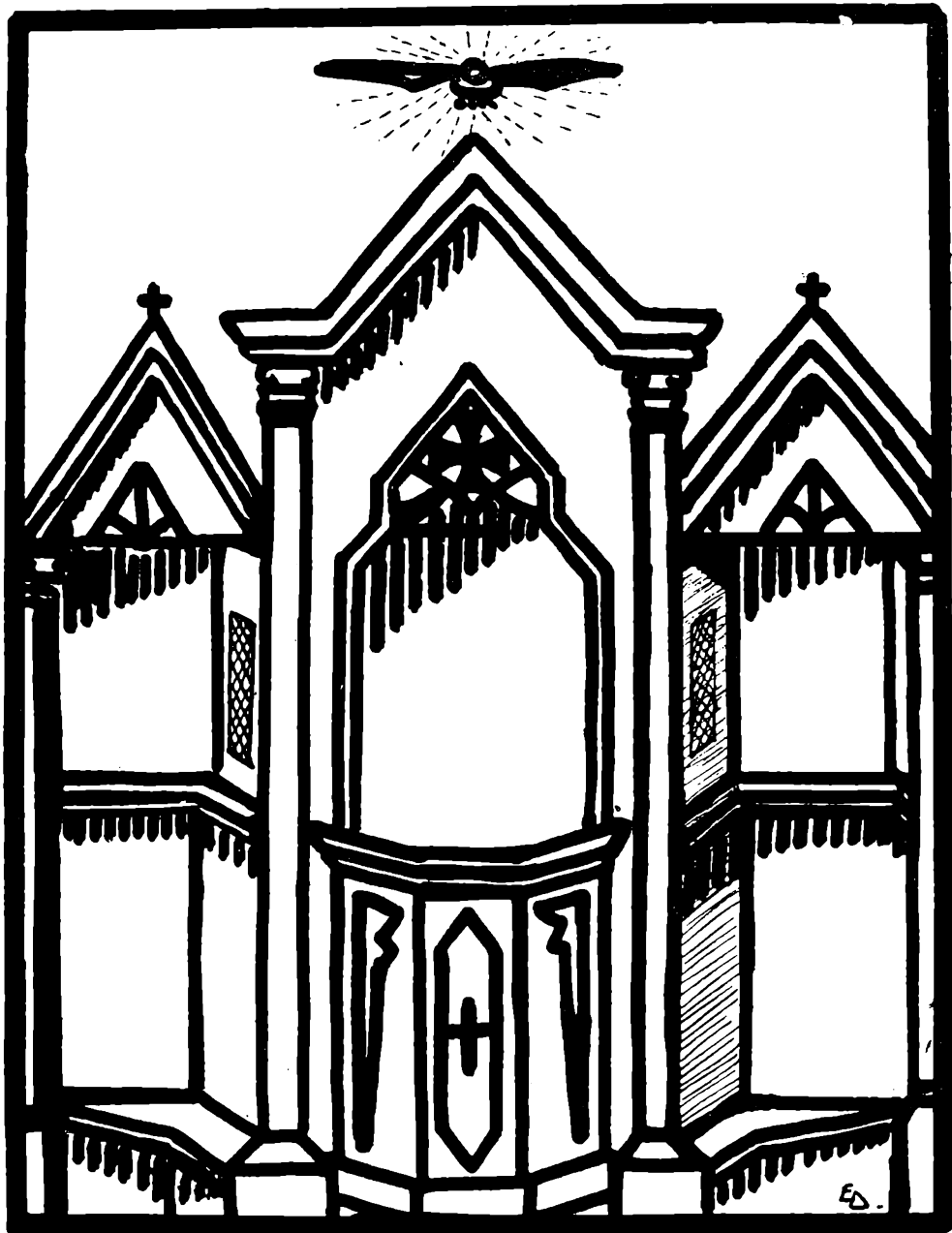
Pán Ježíš odpouštěl hříchy.

K ženě hříšnici pravil Pán Ježíš: „Odpouštějí se tobě hříchy. Jdi v pokoji!“

Mám také hříchy. Půjdu a vyzpovídám se knězi zpovědníkovi upřímně a úplně.

Nad tím se Bůh smiluje, kdo hříchů svých lituje.

„Odpusť nám, otče, proviny,
přijmi nás opět za syny!“

Pán Ježíš na hoře Olivetské.

Na hoře olivetské byla zahrada. V ní se modlil Ježíš před svým utrpením: „Otče můj, je-li možno, vezmi tento kalich ode mne. Ale ne má, nýbrž tvá vůle ať se stane!“

„V poslední když vejdu boj,
s duší mou se, Jezu, spoj!“

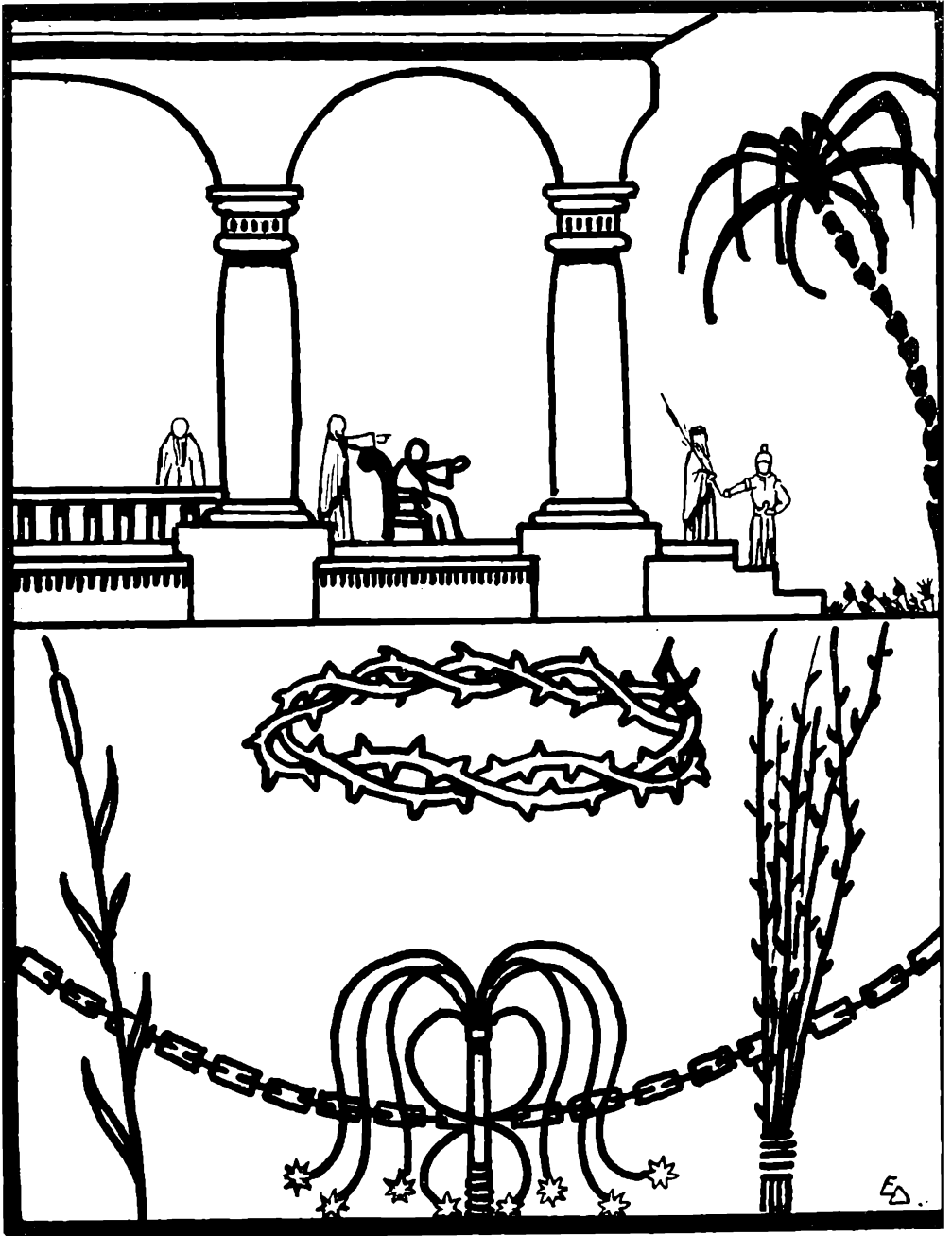

Pán Ježíš u Pontského Piláta.

„Synu Boží, proč tolik trpíš?“

Byl zajat, svázán a zaveden před soudní dům Pont. Piláta. Pilát ho dal zbičovati. Vojáci upletli korunu z trní, do pravé ruky mu dali třtinu.

„Ach, já jsem jedinou
tvých strastí příčinou,
pro mne byl jsi haněn
mojí byl si raněn
provinou.“

Pán Ježíš nesl těžký kříž.

P. Ježíš nesl kříž na místo, které slo-
ve Kalvarie.

Blíž k Tobě, Bože můj, jen k Tobě blíž.
Byť mne i táhnout měl blíž k Tobě - kříž.
Zaplesá vždy můj duch,
blíž k Tobě, jenž můj Bůh,
jen k Tobě blíž.

Ukaž mi, že cesta k nebi má jde,
a vše, co sesíláš z lásky že je.

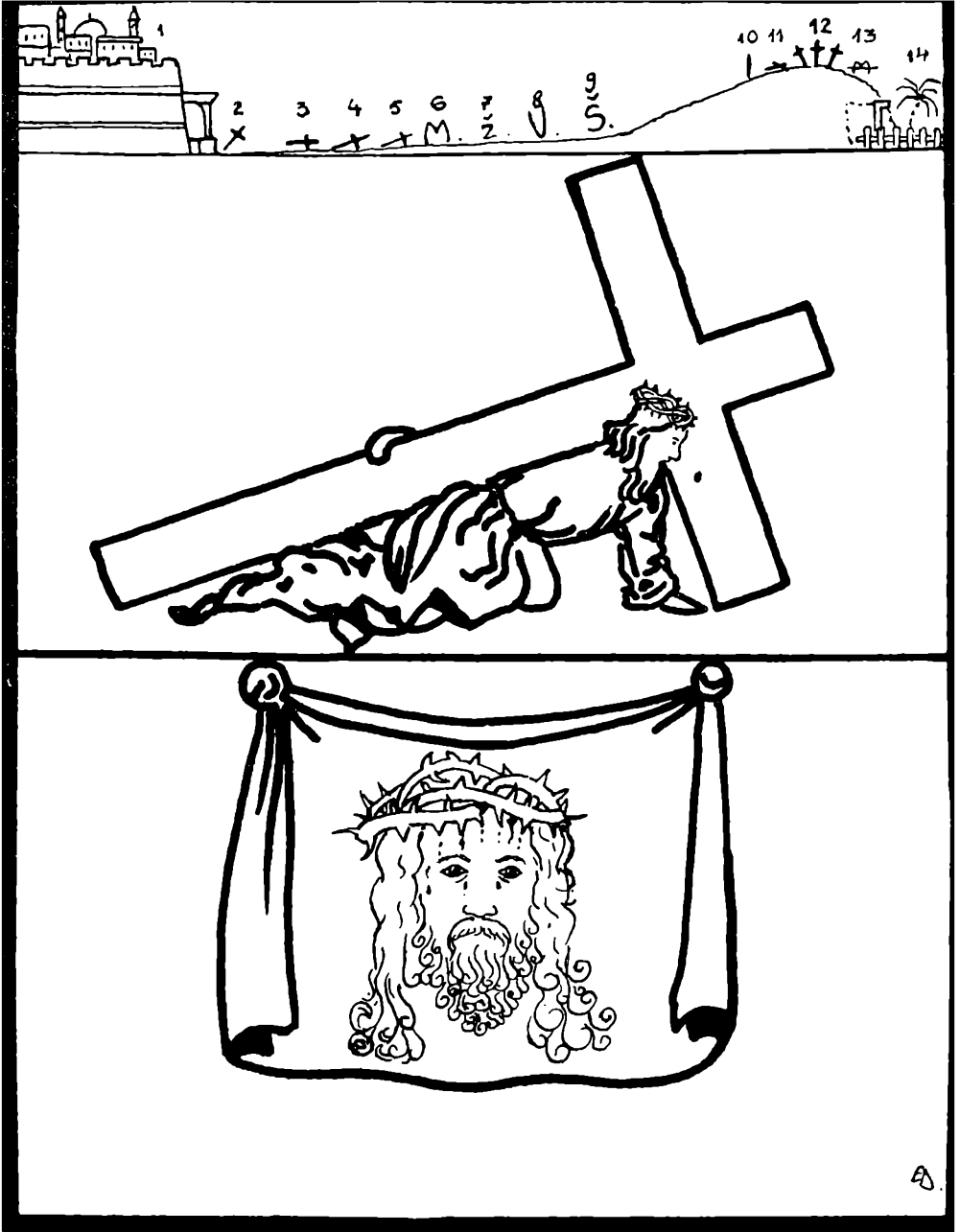
Andělů pokyn zřím,
blíž k Tobě jít že smím,
jen k Tobě blíž.

I když mne nad slunce v nadhvězdnu výš
povznese ruka Tvá v nebeskou říš,
Můj Bože, Tobě blíž,
jen k Tobě blíž.

Starobylá církevní píseň.

O kříži, zdráv buď, naději všech,
v těch hořkých umučení dnech,
více lásky zbožným v srdce lij
a hříšných viny vlídně smyj!

○ sv. kříži. X. Dvořák.

Pán Ježíš na hoře Kalvarii.

I N R I = J N K Ž

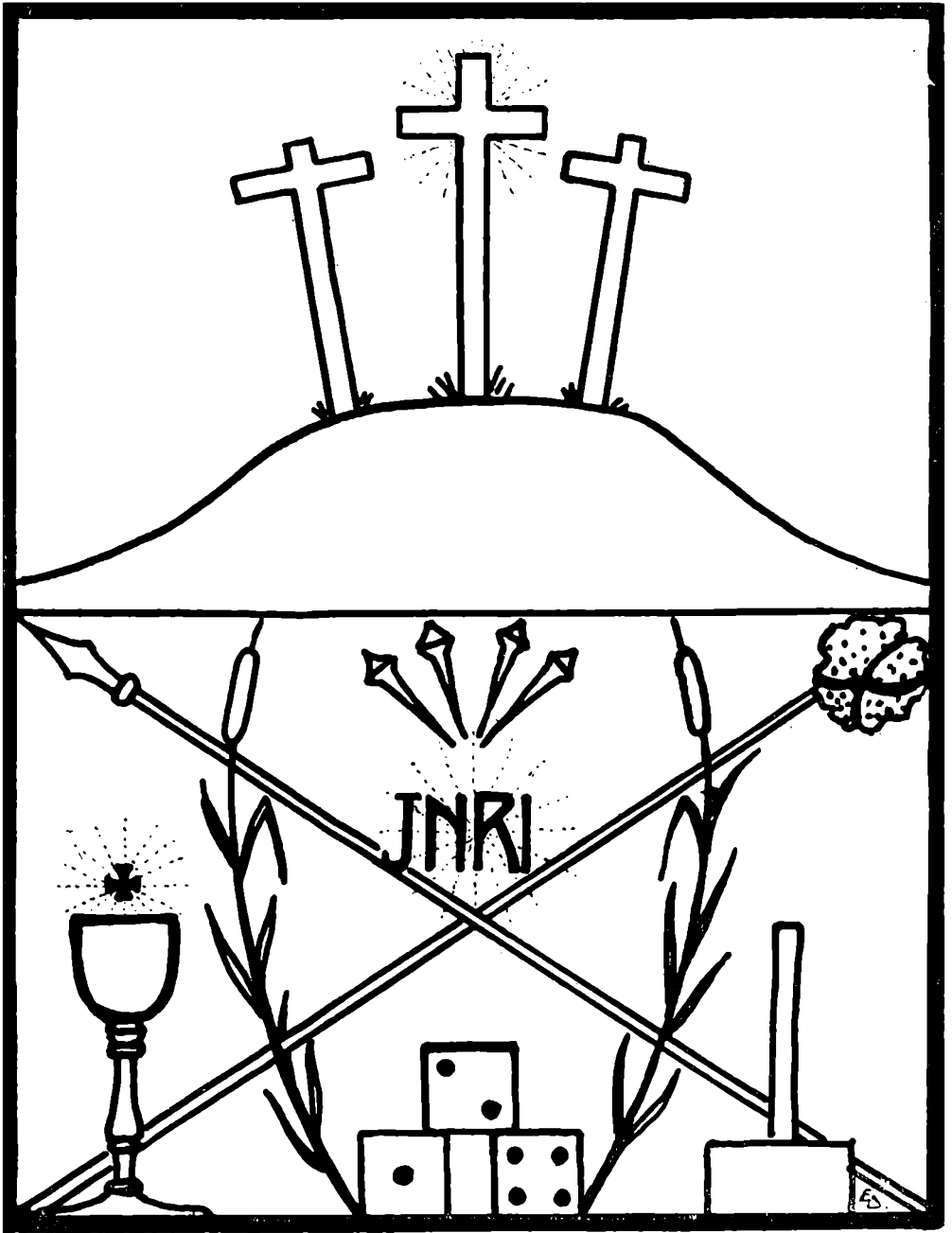
Vojáci ukřižovali Pána Ježíše a s ním dva lotry po obou stranách.

Žaloby Páně: „Lidé můj, co jsem ti učinil . . . !“

„Pní, umírá celé tři hodiny
Král světa širého, Syn Boží jediný!“

Ježíš: Vykupitel - Spasitel.

I⁺H S - Ježíš Hříšných Spasitel.

Ze svatého týdne.

Při temných hodinkách ve „Svatém třídenní“ stojí na epištolní straně oltáře dřevěný svícen s trojhranem nahoře, na němž hoří 15 svíc.

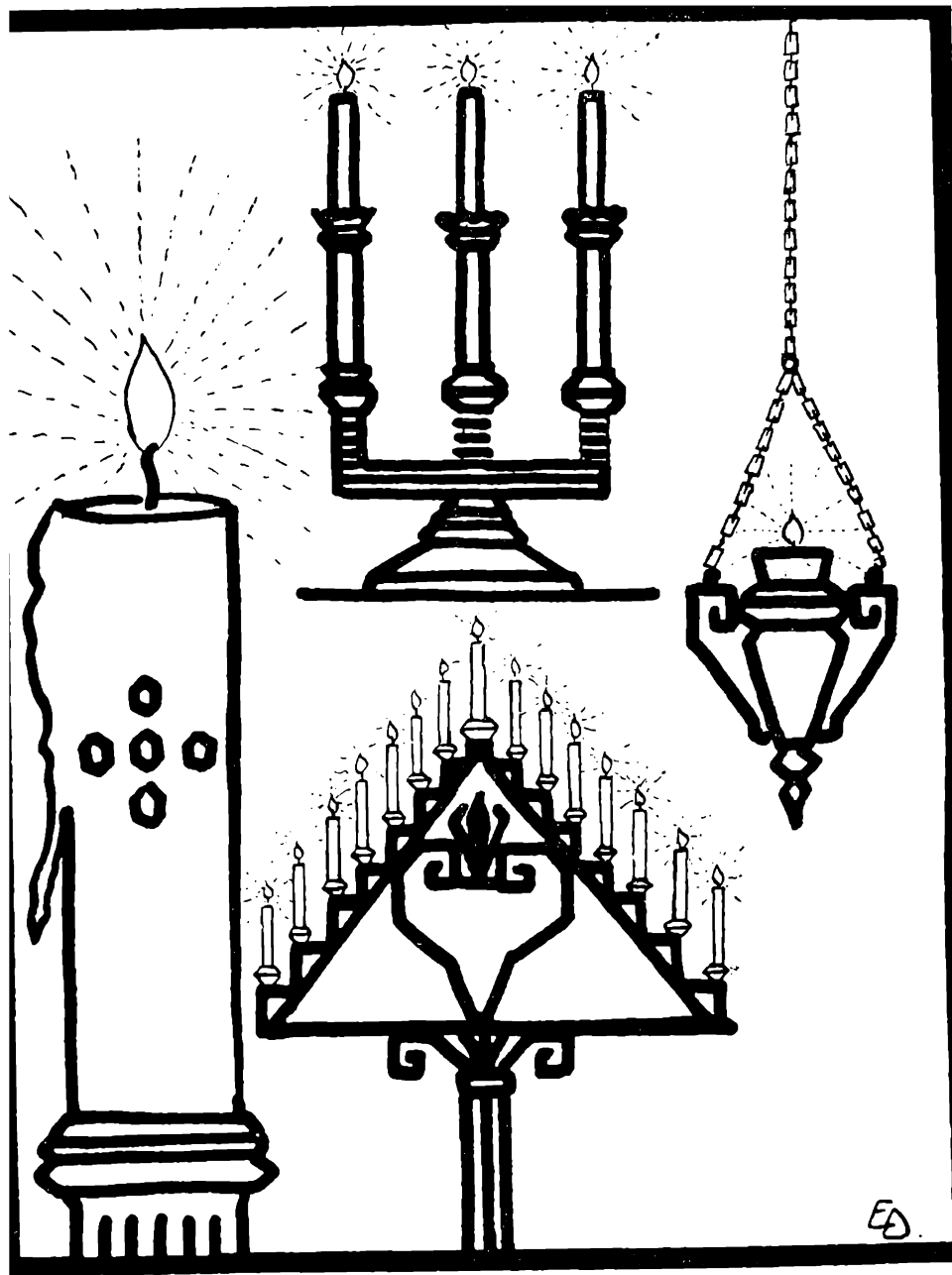
Na Bílou Sobotu světi kněz patero zrn vonného kadidla pro velikonoční svíci. Znamenají vonné masti, které zbožné ženy připravily, aby pomazaly rány na mrtvém těle Kristově.

Od ohně, nově posvěcenného, rozžehne se trojramenná svíce. Kristus, světlo světa, osvětlil tajemství Trojice Boží.

Velikonoční svíce (paškál) znamená vzkříšeného Krista. Pět kadidlových zrn - pět jeho ran.

Pán vpravdě vstal. Aleluja!

Radujme se!

ED

Slavnost Božího Těla.

Kristu Svátostnému se klaníme při průvodu Božího Těla.

Slavný průvod s nejsvětější Svátostí ubírá se pod širým nebem. Kněz kráčí pod nebesy, služebníci kostelní okuňují nejsvětější Svátost.

Vítej, vítej, Tělo prezázračné
přelahodná strava duše lačné,
vítej manno s nebe přibylá!

„Dobrý vůdce, pravý chlebe,
dej nám sebe, živ nás s nebe,
v tomto časném údolí!

